

DRUGI HRISTOV DOLAZAK:

ILI

KRATKO IZLAGANJE

O

MATEJU DVADESET ČETIRI

OD STAREŠ. DŽEJMSA VAJTA

I. izdanje.

„Reci nam kada će to biti i šta će biti znak tvoga dolaska i kraja sveta?“

– UČENICI

„Kada vidite sve ove stvari, znajte da je blizu, pred vratima.“

– ISUS

2022.

ČITAOCU. – Pozivamo vas da obazrivo i u molitvi usmerite pažnju na proročko obraćanje Sina Božjeg na stranicama koje slede. A dok budete čitali ovu brošuru, neka Duh Sveti otvori vašem umu prelepu harmoniju ove teme u nekoliko njenih delova, dok se ispunjava u crkvi od vremena prvog Hristovog dolaska do kraja ljudske probe.

DŽ. V.

MATEJ DVADESET ČETIRI

„RECI nam kada će to biti i šta će biti znak tvoga dolaska i kraja sveta?“ – UČENICI

„KADA vidite sve ovo, znajte da je blizu, pred vratima.“ – ISUS

Nijedna istina nadahnuća ne može biti jasnije izrečena od toga da Bog prorocima otkriva svoje namere, kako bi ljudi i narodi mogli biti upozoreni pre njihovog ispunjenja. „Jer Gospod Bog zaista ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.“ Amos 3:7. Pre nego pohodi svojim sudovima, Bog svima jednako šalje dovoljno upozorenja da omogućće verniku da izbegne Njegov gnev, i da osude one koji se nisu obazirali na upozorenja. Tako je bilo pre potopa. „Verom Noje, upućen u ono što još ne beše vidljivo, pobojavši se, sagradi barku na spasenje doma svojega. Time osudi svet.“ Jevr. 11:7.

U kasnijem periodu kada su narodi potonuli u idolopoklonstvo i zločin, te kada je uništenje opakog Sodoma određeno, Gospod je rekao, „Zar da Ja skrivam od Avrama što ja kanim učiniti kad će od Avrama nastati velik i moćan narod, i svi narodi zemaljski blagoslovit će se u njemu“? Post. 18:17,18. A dužno upozorenje je dato pravednom Lotu, koji je, sa svojim kćerkama, bio sačuvan; i niko, čak ni u tom okrivljenom gradu, nije poginuo bez dužnog upozorenja. Lot je očigledno upozorio narod; a

dok je tako razgovarao s njima, bio je „uznemiren besramnim razgovorom opakih“. 2. Pt. 2:7,8. Kada je upozorio svoje zetove, „izgledao je kao onaj koji se šali“. Post. 19:14. A kada su „ljudi iz grada, čak i ljudi iz Sodome, opkolili kuću, i stari i mladi, sav narod sa svih strana“, Lot ih je upozorio, te ih zamolio da odustanu od svoje zlobe. A oni su odmah uradili ono čemu su svi grešnici, još od dana pravednog Lota, skloni uraditi onima koji ih verno upozoravaju na njihove grehe; naime, optužili su ga da je sudija.

Pre uništenja Jerusalima od strane Tita, preteča je poslat da pripravi put pred Gospodom. Oni koji nisu prihvatili Hrista, bili su odbačeni, „jer“, kako je rekao za Jerusalem, upozoravajući narod na uništenje njihovog grada i hrama, „jer nisi prepoznao vreme svog pohođenja“. Luka 19:44. Imamo zabeleženo Gospodnje proročanstvo o uništenju Jerusalima u vreme naraštaja koji Ga je odbacio, koje se ispunilo za manje od četrdeset godina od vremena Njegovog raspeća. I da bi hrišćani u Judeji mogli izbeći njegovu predstojeću propast, rečeno im je da kada budu „videli Jerusalem opkoljen vojskama“, ili, kako je zapisao Matej, „gnusobu opustošenja, o kojoj govori prorok Danilo, kako stoji na svetom mestu“, trebali su „bežati u planine“. Luka 21:20; Mt. 24:15. Poslušali su upozorenje i sigurno pobjegli u Pelu. Takvo je svedočanstvo nadahnuća u vezi sa Božjom brigom za svoj narod u prošlim vekovima. I ne može se pretpostaviti da će promeniti svoj način u budućnosti, kada ta budućnost treba ostvariti krunski završetak svih proročkih objava.

Može li se bilo šta naučiti iz Biblije vezano za vreme drugog dolaska, neodlučno je pitanje u mnogim umovima. To je ozbiljan zahtev; a zbog same prirode predmeta vredan je pažljivog istraživanja i iskrenog odgovora. Žalosna je stvar što su mnogi, pod uticajem popularnih predrasuda, odlučili da je vreme drugog dolaska tajna, sakrivena kod Gospoda. Dok se do ovih teško može dopreti sa ovom temom, sve dokle god oni ostaju pod uticajem onih religijskih učitelja koji osuđuju svako istraživanje o tome kao zadiranje u tajne Svemogućega, još uvek postoji veći broj onih koji čekaju dokaz pre nego što odluče. Sa žarkom nadom da je na korist takvima, pišemo ovo.

Mi prihvatamo Bibliju kao otkrivenje sa Neba. Ono što je Bog otkrio u toj knjizi, neka nijedan čovek ne naziva misterijom, ili tajnom Svemogućeg. „Ono što je tajno pripada Gospodu Bogu našem; ali ono što je otkriveno, pripada nama i našoj deci zauvek.“ Pnz. 29:29. Ako Sveti Spisi ne određuju nikakvo posebno vreme za drugo pojavljivanje Hrista, onda ljudi trebaju odmah napustiti uzaludno traženje dokaza za njegov skori dolazak. Međutim ako proročanstvo, na najjasniji i najskladniji način, ukazuje na vreme tog velikog događaja, te ako postoji dokaz da je „blizu, pred vratima“, tema odmah dobija ogromnu važnost.

Kada su se učenici raspitivali: „Šta će biti znak tvoga dolaska i kraja sveta“? Isus ih ne ukorava zbog ispitivanja onoga što je namerno sakriveno od svih ljudi; već na to pitanje odgovara na nedvosmislen način. On čak navodi da bi trebali biti znaci tog događaja na suncu, na mesecu i na zvezdama; te

dodaje: „Kada vidite sve ovo, znajte da je blizu, pred vratima“. Jednostavna činjenica da Gospod spominje znake svog drugog dolaska, najbolji je mogući dokaz da njegov narod nije trebao ostati u neznanju o relativnoj blizini događaja. Dodajte ovom dokazu njegovu izjavu da kada se ovi znaci vide, njegov narod treba *znati* da je blizu, pred vratima, te stvar postaje izuzetno snažna. Verovatno niti jedno poglavlje Biblije ne govori potpunije i određenije o temi drugog Hristovog dolaska, od Mt. 24. Pozivamo iskrenog čitaoca da usmeri pažnju na kratko objašnjenje celog poglavlja.

Stih 1. „I izađe Isus i ode od hrama; a učenici njegovi dođoše k njemu da mu pokažu građevine hrama.“ Isus se obraćao mnoštvu, u prisustvu svojih učenika. On je ukorio književnike i fariseje za njihove grehe, te objavio propast Jevreja, njihovog grada i njihovog hrama. Pogl. 23. Učenici su pretpostavljali da će hram stajati zauvek. I skrenuli su pažnju Hristu na njegovu veličanstvenost i čvrstoću, kao da bi hteli da ga ubede da je pogrešio.

Stih 2. „A Isus im reče: Ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: Neće ovde ostati kamen na kamenu, koji neće biti zbačen.“ Ova Učiteljeva izjava mogla je dublje zainteresovati učenike. A da li su pretpostavljali da će se uništenje hrama, Hristov dolazak i kraj veka desiti u isto vreme, ili u različitim periodima, nije važno, jer je Hrist, u svom odgovoru u ovom poglavlju, jasno govorio o svakom zasebno, te je svakom dao svoje mesto u proročkoj istoriji događaja.

Stih 3. „A dok je on sedeo na Maslinskoj gori,

pristupiše mu učenici nasamo govoreći: „Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvoga dolaska i svršetka sveta?“ Ova pitanja se odnose, prvo, na uništenje Jerusalima; a drugo, na Hristov drugi dolazak na kraju hrišćanskog doba. Naš Gospod im je jasno odgovorio; ne, doduše, pred različitim mnoštvom; nego u privatnom razgovoru sa svojim učenicima. Pošto Hrist ovde govori svojim učenicima; njegove reči su stoga u ovom proročkom govoru upućene crkvi. Obratite pažnju na oprez koji je dao naš Gospod dok počinje odgovarati na ova pitanja.

Stihovi 4,5. „A Isus odgovori i reče im: Čuvajte se da vas niko ne zavede. Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: Ja sam Hrist, i mnoge će prevariti.“ Isus je poznao ljudska srca i znao je da će mnoge varalice ustati i prevariti mnoštvo ljudi. On ovde upozorava svoje učenike i čuva ih od obmana pokvarenih i ambicioznih ljudi. Takvo je bilo opšte iščekivanje pojave Mesije među Jevrejima, da će mnogi tvrditi da su oni Hrist, da bi ostvarili sebične namere. Bak, u svom Teološkom rečniku¹, daje sledeću listu lažnih Hristosa koji su se pojavili tokom hrišćanske dispenciacije.

1. Kaziba, koji se postavio na čelo jevrejske nacije i proglasio se njihovim dugo iščekivanim Mesijom. Da bi olakšao uspeh svog smelog poduhvata, promenio je ime u Bar Kohba, aludirajući na Zvezdu koju je prorekao Valam. Hadrijan je podigao vojsku i poslao je protiv njega. On se povukao u grad po imenu Biter,

1 Theological Dictionary. – prim. prev.

gde je bio opkoljen. Bar Kohba je ubijen u opsadi, grad je zauzet i užasno opustošenje je usledilo. Jevreji su sami dozvolili da, tokom ovog kratkog rata protiv Rimljana u odbrani ovog lažnog Mesije, izgube petsto ili šeststo hiljada duša. Ovo se dogodilo u prvom delu drugog veka.

2. Za vreme vladavine Teodosija mlađeg, godine Gospodnje 434, drugi varalica se podigao, zvani Mojsije Kritski. Pretvarao se da je drugi Mojsije, poslan da izbavi Jevreje koji su živeli na Kritu.

3. Za vladavine Justina, oko 520. godine, pojavio se još jedan varalica koji je sebe nazvao Mojsijevim sinom. Zvao se Dunan. Ušao je u arapski grad Feliks, te tamo silno tlačio hrišćane; ali ga je zarobio i ubio Elesban, Etiopski general.

4. Godine 529, Jevreji i Samarićani su se pobunili protiv Cara Justinijana, i postavili jednog Justina za svog kralja; i smatrali su ga Mesijom. Car je poslao vojsku protiv njih, pobio veliki broj njih, zarobio njihovog lažnog Mesiju i odmah ga pogubio.

5. Godine 571, rođen je Muhamed, u Arabiji. U početku je sebe proglasio Mesijom koji je obećan Jevrejima. Na ovaj način povukao je mnoge od tog nesrećnog naroda za sobom. Stoga se u nekom smislu, može ubrojiti u lažne Mesije.

6. Oko 721, godine, u vreme Leona Izaurijskog, u Španiji je ustao još jedan lažni Mesija; zvao se Serenus. Povukao je za sobom veliko mnoštvo u njihov nemali gubitak i razočarenje, ali su sve njegove pretenzije propale.

7. Dvanaesto stoleće je bilo plodno lažnim

Mesijama; oko 1137, pojavio se u Francuskoj jedan koji je ubijen, i mnogi od onih koji su ga pratili.

8. Godine 1138, Persijance je uznemirio jedan Jevrej koji je sebe nazvao Mesijom. Sakupio je ogromnu vojsku. Međutim i on je bio pogubljen, a njegovi sledbenici su tretirani sa velikom nehumanošću.

9. Godine 1157, lažni Mesija je uzburkao Jevreje u Kordobi, u Španiji. Mudriji i bogatiji su ga gledali kao ludaka, ali veliki deo Jevreja u tom narodu je verovao u njega. Tom prilikom su uništeni skoro svi Jevreji u Španiji.

10. Godine 1167, u kraljevstvu Fez je ustao još jedan lažni Mesija, koji je doneo velike nevolje i progon Jevrejima koji su bili rasejani po toj zemlji.

11. Iste godine jedan Arapin se postavio za Mesiju i pretvarao da čini čuda. Kada je za njim izvršena potraga, njegovi sledbenici su pobegli.

12. Nedugo nakon toga, jedan Jevrej koji je živeo s druge strane Eufrata, nazvao je sebe Mesijom i povukao za sobom ogromno mnoštvo ljudi.

13. Godine 1174, u Persiji je ustao vračar i lažni Hrist, koji se zvao David Almuser. Pretvarao se da se može učiniti nevidljivim; ali je ubrzo uhvaćen i pogubljen, a njegovoj braći Jevrejima je izrečena velika novčana kazna.

14. Godine 1176, u Moravskoj je ustao još jedan ovakav varalica. Ali vladavina obmane je kratka, i čini se da je njegova sudbina bila slična onoj njegovog prethodnika.

15. Godine 1199, u Persiji se pojavio čuveni varalica i buntovnik po imenu David el David. Bio je učen

čovek, veliki vračar i pretvarao se da je Mesija. Podigao je vojsku protiv kralja, ali je uhvaćen i zatvoren.

16. O još jednom lažnom Hristu u ovom istom veku govore nam Majmonid i Solomon; ali ne beleže ni njegovo ime, ni zemlju, ni dobar ili loš uspeh. Ovde možemo primetiti da se ne manje od deset lažnih Hristosa pojavilo u dvanaestom veku i donelo ogromne nesreće i uništenja Jevrejima u raznim delovima sveta.

17. Godine 1497, nalazimo još jednog lažnog Hrista, koji se zvao Ismael Sofus, koji je obmanuo Jevreje u Španiji. On je takođe poginuo, a oni koji su verovali u njega su rasejani.

18. Godine 1500, Rabin Lemlem, Nemački Jevrej iz Austrije, proglasio je sebe pretečom Mesije i oborio vlastitu peć, obećavši svojoj braći da će sledeće godine ispeći svoj hleb u Svetoj zemlji.

19. Godine 1509, jedan koji se zvao Pletferkorn, Jevrej iz Kelna, pretvarao se da je Mesija. Međutim, kasnije je on, postao hrišćanin.

20. Godine 1534, Rabin Salomo Molho, koji je tvrdio da je Mesija, spaljen je na smrt od Karla petog iz Španije.

21. Godine 1615, lažni Hrist se podigao u Istočnim Indijama i naveliko su ga pratili portugalski Jevreji, koji su bili rasejani po toj zemlji.

22. Godine 1624, još jedan se u Nižim Zemljama² pretvarao da je Mesija Davidove porodice i Natanove loze. Obećao je da će uništiti Rim te srušiti Antihristovo i Tursko Carstvo.

2 Region oko današnje Holandije. – prim. prev.

23. Godine 1666, pojavio se lažni Mesija, Sabatai Sevi, koji je napravio veliku buku i stekao veliki broj prozelita. Rođen je u Alepu, nametao se Jevrejima dugo vremena, ali je kasnije, u želji da spasi svoj život, postao Muhamedov sledbenik i na kraju je obezglavljen.

24. Poslednji lažni Hrist koji je imao značajan broj obraćenika; bio je jedan Rabin Mordehaj, Jevrej iz Nemačke. Pojavio se 1682. Nedugo zatim je otkriveno da je varalica, pa je morao bežati iz Italije u Poljsku, da bi spasio svoj život.

Ovde, dakle, imamo zapis o dvadeset četiri lažna Hrista koji su se pojavili u različitim trenucima tokom perioda od oko hiljadu trista godina hrišćanskog perioda, te prevarili „mnoge“, kako je Gospod rekao.

STIHOVI 6–8. „A čućete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se! Sve se to naime treba dogoditi, ali to još nije svršetak. Jer ustaće narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. I biće gladi i pošasti i potresā na raznim mestima. No sve je to tek početak trudova.“

Ratovi, gladi, pošasti i potresi dešavali su se u različitim periodima od kada su ove reči izgovorene. Stoga se oni, pošto su oduvek postojali, ne mogu smatrati posebnim znacima kraja. Međutim, može se dokazivati, sa dobrim stepenom doslednosti, da Sveto Pismo uči da će ove nesreće postojati u poslednjim danima u toj meri da predstavljaju znak približavanja Suda. Želimo jasno zadržati važnu činjenicu na umu, da Sveto Pismo zaista uči kada ljudi ne mogu, a kada mogu, očekivati drugo pojavljivanje Hrista.

Sveti pisci su tako usaglašeni u povezivanju sudova kao što su rat, glad, pošast i potres sa poslednjim Sudom, da su učenici bili u opasnosti zaključiti da će kraj odmah uslediti nakon prve pojave ovih nesreća; stoga je dat oprez: „jer sve se to naime treba dogoditi, ali to još nije svršetak“. Ovde su učenici bili jasno poučeni da ne trebaju očekivati kraj u njihovom vremenu. Ova činjenica je vredna iskrene pažnje onih koji se protive objavljivanju drugog Hristovog dolaska u obliku posebne poruke. Ovi ponekad tvrde da je bilo ispravno da učenici traže Hrista u svoje vreme, te da je bilo biblijski i ispravno za sve hrišćane da traže drugo pojavljivanje Hrista u svoje vreme, od dana dvanaestorice izabranih do današnjeg vremena. I oni odlučuju da se u našem vremenu ne može više naučiti i verovati po pitanju ove teme, nego što je moglo za vreme hrišćana prošlih generacija, te da se javnost ne treba sada usmeriti ka ovom velikom pitanju, ništa više nego u svim prošlim vremenima od prvog Hristovog dolaska.

Videli smo da je ovo mišljenje netačno što se tiče ranih učenika. Oni su upućeni na daleku budućnost kao na vreme kada njihov Gospod treba doći. Oni su uvereni da ne moraju biti uznemireni kada čuju o ratovima i glasinama o ratovima; „jer sve se to naime treba dogoditi, ali to još nije svršetak“. Naš Gospod stoga vodi umove svojih učenika, kao što ćemo videti u razmatranju ovog poglavlja, kroz vreme velikog otpadništva i dugog perioda vladavine papskog Rima, pre nego što spomene znak njegovog drugog dolaska. On ne nagoveštava da njegov narod tokom ovih dugih

perioda može očekivati kraj. Ne, niti jednom. Ali kada se približi našem vremenu, Gospod daje znake na suncu, mesecu i zvezdama, te dodaje: „Kada vidite sve ovo, znajte da je blizu, pred vratima“.

Zabeležite ovo: Naš Gospod ne spominje ratove, glad, pošasti i potrese kao znake svog drugog dolaska; nego kao događaje uobičajene tokom celog hrišćanskog doba, koji moraju postojati pre kraja. A istorija svedoči da su ove nesreće obuhvatale najmanje sedamnaest vekova. Sledeći navodi su iz dela Noe Vebstera, dr jur, objavljenog 1799:

„Glađu i mačem, 580,000 Jevreja je ubijeno između 96. i 180. nove ere.

U Antiohiji, od 96. do 180. n. e., potresi su uništili 13 gradova i preko 100,000 života.

U Rimu, 169. n. e., kuga je ubijala 10,000 dnevno.

U Rimu, 187. n. e., kuga se pojavila i trajala tri godine.

U Londonu, 310. n. e., od gladi je umrlo 40,000.

446. n. e., 17. septembra, potres je srušio zidine Konstantinopolja i palo je 57 kula.

U Rimu, 539. n. e., u jednom okrugu je umrlo 50,000.

U Antiohiji, 588. n. e., potres je ubio 60,000 ljudi.

590. n. e., kuga je ubijala 10,000 dnevno u Turskoj.

679. n. e., velika glad u Engleskoj, tri godine.

717. n. e., u Konstantinopolju je 300,000 umrlo od kuge.

1005. n. e., potresi tri meseca, praćeni kugom, od koje je, kako se kaže umrla jedna trećina ljudske rase.

1077. n. e., u Konstantinopolju je toliko umrlo od

kuge i gladi da ih živi nisu mogli sahraniti.

1124. n. e., u Italiji je vladala tolika glad da su mrtvi ležali na ulicama nesahranjeni; a u Engleskoj je jedna trećina ljudi umrla od kuge.

1294. n. e., u Engleskoj su hiljade umrle od gladi.

1345. n. e., u Londonu je 50,000 umrlo od kuge i gladi, te sahranjeno na jednom groblju; u Norviču 50,000; u Veneciji 100,000; u Firenci 100,000; u istočnim nacijama 20,000,000. To se zvalo crna smrt.

1352. n. e., u Kini je 900,000 umrlo od gladi.

1450. n. e., u Milanu je 60,000 umrlo od kuge.

1611. n. e., u Konstantinopolju je 200,000 umrlo od kuge.

1625. n. e., u Londonu je 35,000 umrlo od kuge.

1626. n. e., u Lionu je 600,000 umrlo od kuge.

1665. n. e., u Londonu je 68,000 umrlo od kuge.

1775. n. e., na Istoku, potres je uništio grad Lisabon, ubivši 50,000. U Mitilenu, te grčkom Arhipelagu, srušio je 2,000 kuća. Potresao je svu Špansku obalu. Usledila je kuga, koja je uništila 150,000 života u Konstantinopolju.“

Stihovi 9,10. „Tada će vas predavati na muke i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrzeti zbog imena moga. I mnogi će se tada sablazniti, i jedni će druge izdavati, i mrzeti jedni druge.“ Ovo je kratak opis muka i mučeništva crkve Hristove. Hiljade vernih Isusovih sledbenika najokrutnije je pogubio paganski Rim; ipak proročanstvo se nesumnjivo posebno odnosi na dug period papskih progona, u kome je najmanje pedeset miliona Hrišćana pogubljeno na najokrutniji način koji su zli ljudi i demoni mogli smisliti. U ovim

stihovima smo dovedeni dalje tokom dugog perioda mučeništva crkve Isusa Hrista, do skoro sadašnjeg naraštaja.

LAŽNI PROROCI

Stih 11. „I ustaće mnogi lažni proroci, i zavesti mnoge.“ U uobičajenoj upotrebi reči, prorok je onaj koji proriče; međutim ta reč ponekad znači jednostavno učitelj. Proroci Božji objavljuju budućnost, poučeni dobrim anđelima i Duhom Božjim. Lažni proroci predviđaju uz pomoć zlih duhova i Sotonske sile. I dok je ovo tačno za one koji su pod direktnim nadahnućem superiornih bića, dobrih ili zlih, posvećeni učitelji božanske istine mogu se smatrati Božjim prorocima; a učitelji zablude se mogu ispravno nazvati lažnim prorocima. Istiniti i lažni proroci mogu biti prepoznati.

Božji proroci su učitelji čistote, ukoritelji greha, te verni u upozoravanju ljudi na opasnosti koje dolaze. Dužnosti onih koje Bog poziva da govore u njegovo veliko ime jasno su iskazane od strane svetih pisaca. Ovde citiramo troje od njih.

Is. 58:1 „Viči na sav glas, ne šteti se, podigni glas svoj kao truba, i pokaži narodu mome prestupe njegove, i domu Jakovljevu grehe njegove.“

Joilo 2:1 „Zatrubite u trubu na Sionu, i oglasite uzbunu na svetoj gori mojoj. Neka drhte svi stanovnici zemlje; jer dolazi dan Gospodnji, jer je blizu.“

2. Tim. 4:1,2 „Zaklinjem te, dakle, pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom, koji će suditi živima i

mrtvima u vreme svog pojavljivanja i svog kraljevstva; propovedaj reč; budi uporan u dobrom vremenu i lošem vremenu; prekori, ukori, ohrabruj sa svim dugotrpiljenjem i doktrinom.“

Lažni proroci ne ukoravaju ljude za njihove grehe i ne upozoravaju ih na opasnost koja dolazi; već objavljuju mir grešniku. Njihova učenja odvođe od Boga i njegove reči, te su takva da gode neobraćenom umu. Nadahnuti pisci su takođe nedvosmisleno govorili o svedočanstvu i delu lažnih proroka. Navešćemo nekoliko stihova za primer.

Jez. 13:9,10 „I ruka moja biće protiv proroka koji imaju isprazna viđenja i proriču laž. Neće više biti u zboru naroda mojega i neće biti upisani u popis doma Izraelova niti će ući u zemlju Izraelovu. Tada će spoznati da sam ja Gospod Gospod. Jer, budući da obmanjuju moj narod govoreći: ‘Mir’ – a mira nema, i jedan gradi zid, a drugi ga, eno, premazuju krečom.“

Jer. 6:13,14 „Jer od najmanjega od njih pa do najvećega među njima svako gramzi za dobitkom; i od proroka pa do sveštenika svako čini laž. I olako leče ranu naroda mojega govoreći: ‘Mir! Mir!’ – a mira nema.“

Jer. 14:13,14 „Tada rekoh: „Ah, Gospode Gospode! Eno, proroci im govore: ‘Nećete videti mača i neće u vas biti gladi, nego ću vam dati pouzdan mir na ovome mestu’“.“ A Gospod mi reče: „Ti proroci laž prorokuju u moje ime; niti sam ih poslao niti sam im zapovedio niti sam im govorio. Oni vam prorokuju lažno viđenje i proricanje i ništavilo i obmanu srca svojega.“

Nakon što je navedena dužnost vernog sluga Božjeg da propoveda reč, da prekorava, da ukorava, te sa svim dugotrpljenjem i doktrinom ohrabruje, apostol kaže: „Jer doći će vreme kad ljudi neće podnositi zdrav nauku, nego će po vlastitim požudama sebi gomilati učitelje da im škakljaju uši; i uho će od istine odvrćati, a priklanjati se bajkama“. 2. Tim. 4:3,4. To vreme je sada u potpunosti došlo. Narod bira radije ugodne bajke, koje ga ne uznemiravaju u njihovim gresima, nego ukoravajuće i prodorne objave reči Božje. Oni vole biti zavedeni učenjima lažnih proroka, i „koji kažu videocima: „Ne gledajte viđenja!“ a prorocima: „Ne prorokujte nam što je pravo; govorite nam blage stvari, obmane nam prorokujte!“! Is. 30:10.

„Zar da to ne kaznim? reč je Gospodnja. Zar da se narodu takvom duša moja ne osveti? Strahote i grozote zbivaju se u ovoj zemlji: proroci prorokuju lažno i sveštenici upravljaju na svoju ruku, a moj narod voli da bude tako. Ali šta ćete učiniti na svršetku?“ Jer. 5:29–31. Uši naroda pune se prijemčivim bajkama o obraćenju sveta, da dobro vreme dolazi, i da tek ulazimo u: zlatno doba. Upozorenja Božje reči ponositima, oholima, sujetnima, bogatima, grešnicima u Sionu i onima izvan Siona, zadržavaju lažni učitelji ovih vremena. Mnogi od njih se čak usuđuju naučavati da je moralni zakon deset zapovesti ukinut. I kao rezultat takvog pravca, i takvog učenja, vidimo u deklarisanjoj crkvi Isusa Hrista, da bezakonje obiluje.

BEZAKONJE OBILUJE

Stih 12: „I zato što će se bezakonje umnožiti, ohladneće ljubav mnogih“. Očigledno je da se i obilje bezakonja i sve veća hladnoća ljubavi kod mnogih, ispunjavaju u deklarativnoj crkvi Isusa Hrista. Ljudi prvo moraju iskusiti ljubav Božju i nebeske stvari, pre nego što ta ljubav ohladi. Stoga se obični, neobraćeni grešnici ovde ne nazivaju otpadnicima. A opet, rasprostranjenost bezakonja samo u neobraćenom svetu, potakla bi crkvu na veću marljivost i više pobožnosti, umesto da bude uzrok otpadništva. Dakle, bezakonje koje se ovde spominje nalazi se u samom srcu deklarisanе crkve, šireći svoj hladni uticaj kroz celo telo. Kao rezultat toga, ljubav mnogih je ohladnela. Sa ovim se slažu i reči apostola:

„I ovo znaj da će u poslednjim danima doći teška vremena. Jer ljudi će biti samoljubivi, pohlepni, hvalisavi, nadmeni, bogohulni, neposlušni roditeljima, nezahvalni, nesveti, bez prirodne naklonosti, kršitelji primirja, klevetnici, neobuzdani, svirepi, mrzitelji onih koji su dobri, izdajnici, nepromišljeni, ponositi, koji više vole uživanja nego Boga: imaju oblik pobožnosti, ali se odriču njene sile; takvih se kloni.“ 2. Tim. 3:1–5. Ovde je popis osamnaest greha, koji se nalaze kod onih koji imaju oblik pobožnosti. Ovo nisu nevernici i obični svetovni grešnici, jer oni nemaju oblik pobožnosti; već su oni muškarc i žene koji se izjašnjavaju da su sledbenici Isusa Hrista. A iako oni ispovedaju pobožnost visoku kao Nebo, sami ovi gresi leže pred njihovim vratima. A zbog

njihovog primera i njihovog hladnog uticaja, mnogi su odvedeni sa poniznog puta koji vodi u Nebo i njihova ljubav se sve više hladi.

KRAJ

Stih 13: „Ali ko istraje do kraja, taj će se spasti“. Reč *kraj*, gde god da se koristi u ovom poglavlju, odnosi se na kraj vremena, i na ništa drugo. To je kraj koji se u Novom Zvetu povezuje sa drugim pojavljivanjem Isusa Hrista. Ako se insistira da se reč kraj odnosi na kraj smrtnog života, onda mi odgovaramo da učenici nisu pitali svog Gospoda (vidi stih 3) kada oni trebaju umreti; nego „šta će biti znak tvoga dolaska i kraja sveta“? Niti Gospod govori o smrti, kada kaže (vidi stih 6), „Ali tada još nije kraj“. I zaista bi bilo čudno pretpostaviti da reč kraj, u 14. stihu, znači smrt. Ako neko smatra da je takav stav prihvatljiv, neka ga pročita u tekstu, na sledeći način: I propovedaće se ovo jevanđelje o kraljevstvu po celom svetu, za svedočanstvo svim narodima, i tada će doći smrt. Besmisleno!

Stih 14: „I propovedaće se ovo jevanđelje o kraljevstvu po celom svetu, za svedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj“. Ovo je prvi znak kraja koji je dao naš Gospod u odgovoru na pitanje: „Šta će biti znak tvoga dolaska i kraja sveta“? Međutim ovaj stih bi navodno trebao dokazati da će se svi ljudi obratiti i da će tada uslediti hiljadu godina u kojima će svi „poznati Gospoda, od najmanjeg do najvećeg“. Neki smatraju da su hiljadu godina iz Otk.

20, proročke, svaki dan u godini predstavlja godinu, što čini trista šezdeset i pet hiljada godina. Pa ipak, mnogi od ovih ljudi uče da se ništa ne može znati o vremenu drugog dolaska. Međutim zar ne bi oni trebali znati kada je njihov navodni milenijum počeo, bilo da se radi o doslovnom vremenu ili proročkom? Svakako bi trebali. Tada bi znali kada bi se završio i kada bi bio dolazak Sina čovečjeg, i Suda. Ako oni koji podržavaju milenijum ne mogu reći kada počinje, teško da bi ga vredelo imati. Ako bi mogli reći kada počinje, sigurno bi mogli reći kada će se završiti. Ovi ljudi bi trebali biti poslednji koji će se suprotstaviti gledištu da proročka reč ukazuje upravo na naraštaj koji će biti svedok drugog dolaska.

Međutim tekst ne kaže da će čak svaki pojedinac čuti ovo jevanđelje o kraljevstvu. Ne kaže da će se svako obratiti i posvetiti njime. A nalazimo da je daleko od toga da nagoveštavamo da će svet biti obraćen i ostati takav hiljadu godina, i da oni koji trebaju uživati u tom srećnom periodu neće znati ništa o tome kada će se završiti dolaskom Sina čovečjeg, i otkrivenim slavama Jehove, Isusa, i moćnih anđela. Tekst jednostavno kaže: Prvo. „A ovo jevanđelje o kraljevstvu propovedaće se po celom svetu.“ Drugo. „Za svedočanstvo svim narodima.“ Treće. „I *tada* [ne hiljadu godina kasnije, niti trista šezdeset i pet hiljada; nego TADA] će doći kraj.“ Ako razumemo frazu „ovo jevanđelje o kraljevstvu“, da je jevanđelje u opšteprihvaćenom smislu reči, zar posao nije skoro završen?

J. Lič, u svojim „Proročkim izlaganjima³“, str. 147, pod naslovom, „Znaci vremena⁴“, kaže: „Vlč. Dž. O. Šuls, autor opsežnog dela, Istorija misionstva⁵, od apostolskog doba do danas, upitan je, prošlog maja (1842), da li zna za neki narod koji nikada nije primio jevanđelje, odgovorio je da ne zna; međutim on je mislio da obećanje podrazumeva nešto više od toga da se samo oskudno propoveda u svakom narodu. Isto pitanje je postavljeno Vlč. G. Džejnsu, generalnom finansijskom zastupniku Američkog biblijskog društva, a dobijen je skoro isti odgovor. Dr Nejtanu Bengsu, koji je godinama bio na čelu metodističkih misionarskih funkcija, postavljeno je pitanje, a nakon nekog vremena razmišljanja, odgovorio je da veruje da postoji pleme, negde na severozapadnoj obali Severne Amerike, kome nikada nije bilo propovedano“.

Vm. Miler, u svojim „Predavanjima⁶“, str. 288, kaže: „Nije li ovaj znak već ostvaren? Biblija je prevedena na više od dve stotine različitih jezika; misionari su poslani među sve nama poznate narode na svetu, sve dok se jevanđelje nije proširilo na četiri strane zemlje. Počelo je u Aziji. U danima apostola, ta četvrtina je bila puna svetlosti. Odatle je otišlo u Afriku; i tokom brojnih vekova Afrika je pružala svoje ruke ka Bogu. Evropa je takođe imala dugo objavljivanje jevanđeoskih blagoslova; a sada Amerika, poslednja

3 Prophetic Expositions. – prim. prev.

4 Signs of the Times. – prim. prev.

5 History of Missions. – prim. prev.

6 Lectures. – prim. prev.

četrvtina globusa, žanje žetvu duša za poslednji dan. Jevanđelje je kao sunce izašlo na istoku, a zaći će na zapadu“.

Ali ako se izraz, „ovo jevanđelje o kraljevstvu“, razume da se primenjuje na objavu dolaska i kraljevstva Hristovog, ispunjenje je jednako očigledno. A čini se da je neophodno tako razumeti odlomak, pošto je dat kao odgovor na pitanje: „Šta će biti znak tvoga dolaska i kraja sveta“?

Kembelov prevod ovog stiha nesumnjivo favorizuje ovakav pogled na temu: „I ova dobra vest o kraljevskoj vlasti biće objavljena po celom svetu, radi obaveštavanja svih nacija, i tada će doći kraj“. Vitingova verzija takođe daje istu ideju: „I ova dobra vest o kraljevstvu biće propovedana po celom svetu, za svedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj“.

J. Lič, u svom predavanju o Mateju 24, *Advent Herald*, 23. novembra 1850, kaže da je „Džosef Volf posetio i objavio jevanđelje o kraljevstvu, na četiri kraja sveta, Protestantima, Katolicima, Muhamedovcima, Jevrejima i paganima“.

„Veliki Američki pokret na ovu temu, i širenje informacija u vezi s tim, u poslednjih deset godina, suviše je dobro poznat da bi na ovom mestu trebale detaljnije napomene. Ni rad ni požrtvovnost nisu uskraćene u širokom i brzom širenju dobre vesti o kraljevstvu, onoliko koliko je engleski jezik mogao objaviti. Bila je poslana na četiri strane sveta i na morska ostrva, na krilima svih vetrova.“

E. R. Pini, u svom Izlaganju o Mateju 24, objavljenom 1848, kaže:

„Već 1842, publikacije o drugom dolasku bile su poslane do svih misionarskih stanica u Evropi, Aziji, Africi i Americi, sa obe strane Stenovitih planina. Ovu doktrinu nalazimo u Tartariji, pre oko dvadeset pet godina, a vreme određeno za Hristov dolazak bilo je 1844. Ovu činjenicu dobijamo od irskog misionara u Tartariji kome je jedan Tartarski sveštenik postavio pitanje kada će Hrist doći drugi put. On je odgovorio da ne zna ništa o tome. Tartarski sveštenik je izrazio veliko iznenađenje takvim odgovorom misionara koji je došao da ih pouči biblijskim doktrinama, te je zapazio „da je on mislio da bi to svi koji imaju Bibliju verovatno znali“. Tartarski sveštenik je tada izneo svoje viđenje, navodeći da će Hrist, kako je mislio, doći oko 1844. n.e. Misionar je poslao kući izjavu o činjenicama, koja je objavljena u *Irskom magazinu*⁷, 1821. Komandanti naših plovila, i mornari, kažu nam da nisu stigli ni do jednog mesta gde su otkrili da im ova objava nije prethodila, i česta raspitivanja u vezi sa tim su učinjena od njih.“

The Advent Shield, Vol. I, Br. 1, str. 86,87, kaže: „Mi gledamo na objavu koja je načinjena, da predstavlja viku anđela koji je objavio: ‘Došao je čas suda njegovog’. Otk. 14:6,7. To je zvuk koji treba dopreti do svih naroda; to je objava ‘večnog jevanđelja,’ ili ‘tog jevanđelja o kraljevstvu’. U ovom ili onom obliku, ova vika je otišla po Zemlji gde god da se nalaze ljudska bića, i imali smo priliku poslušati činjenice. Unutar poslednjih šest godina, publikacije koje se bave ovom temom poslate su do skoro svake Engleske i Američke

7 Irish Magazine. – prim .prev.

misionarske stanice na globusu; barem svima onima, kojima smo imali pristup.

The Signs of the Times, 14. feb. 1844, kaže: „Jedan brat, kapetan broda koji je sada u Engleskoj, piše svojim prijateljima da je njegov brod pristao u Njuportu, u Velsu, na četrdeset dana zbog oluja, tokom kojih mu je neprekidno dolazila gomila osoba raspitujući se o dolasku Gospodnjem, čuvši da je Adventista. Među njima su bili propovednici i laici koji su rado primali istinu, i prihvatili je svim svojim srcem“.

Stareš. R. Hačinson, *Midnight Cry*, 5. okt. 1843, kaže: „Ja šaljem oko 1.500 primeraka *Voice of Elijah* [Adventni časopis] u Evropu svakih četrnaest dana, pored onoga što podelim po Provincijama. To sam redovno radio u poslednjih pet meseci. Učinak, večnost će otkriti“.

Govoreći o stareš. Hačinsonu, i o njegovom *Voice of Elijah*, F. G. Braun kaže: „On ih je prosledio prema Kanadi, Novoj Škotskoj, Novom Brunsviku, Njufoundlendu, Engleskoj, Irskoj, Škotskoj, Velsu, Francuskoj, Nemačkoj, Konstantinopolju, Rimu, itd., itd“.

Međutim biće pitano, Da li su vesti da je takva istina propovedana dovoljna objava da ispuni proročanstvo? Otk. 14:6,7; Matej 24:14. Odgovor je, ako je bilo dovoljno u danima apostola, i sada je. Da je tako bilo tada, jasno je iz Dela 19:8–10, gde je Pavle dve godine propovedao ili poučavao u Efesu, tako da su svi oni u Aziji, Jevreji i Grci takođe, čuli reč Gospoda Isusa. Nisu svi mogli čuti propoved, ali su

čuli zvuk jevanđelja. U tom smislu ne sumnjam da se „jevanđelje o kraljevstvu propovedalo po celom svetu“.

Još uvek čekamo približavajući kraj. A kada se namera Božja u objavi dolazeće vladavine Hrista u potpunosti ostvari, *tada* će doći kraj.

KADA ĆE SE OVO ZBITI?

Pošto je naš Gospod prešao kroz važne događaje u hrišćanskom periodu sve do samog kraja, u stihovima 5–14, se vraća nazad i iznosi uništenje Jerusalima, u stihu 15, kao odgovor na pitanje: „Kada će se ovo zbiti“?

Stihovi 15–20: „Kada dakle vidite gnusobu opustošenja – prorečenu po proroku Danilu – kako stoji na svetome mestu (ko čita, neka razume): koji tada budu u Judeji, neka beže u gore; ko bude na krovu, neka ne silazi da uzme što iz kuće svoje; a ko bude u polju, neka se ne vraća natrag uzeti haljine svoje. A jao trudnicama i dojiljama u one dane! Molite pak da beg vaš ne bude zimi ni Šabatom“,.

„Gnusoba opustošenja“ se u Luki 21:20 naziva „vojskom“, i odnosi se na Rimsku vojsku. „I kada vidite Jerusalem opkoljen vojskom, tada znajte da je pustošenje njegovo blizu.“ O ovoj pustošnoj sili Danilo govori ovako: „I narod kneza koji će doći razoriće grad i svetinju. Tada će s potopom doći njegov kraj, a sve do kraja biće rat i određena pustošenja... I na krilu gnusoba doći će onaj koji pustoši, i to do uništenja, i što je određeno, izliće se na pustošnika“. Dan. 9:26, 27. Ovde je jasno proročanstvo o uništenju

Jerusalima od strane Rimske vojske. Naš Gospod se pozvao na Danilovu knjigu i poučio svoje učenike da je čitaju i razumeju; a kada budu videli da se događa ono što je tamo prorečeno, oni moraju pobeći.

Bežanje Judejskih Hrišćana u planine bilo je praćeno teškoćama. A okolnosti koje su ih kasnije pratile su bile oskudica i trpljenje. Gospod je to znao, te im je dao potrebna uputstva i upozorenja. Izjava iz stiha 19 data je da ih spasi od tuge nepotrebnog jada. To je bilo vreme nevolje. Ali jedno, „kakvo nikada nije bilo“, upravo je pred narodom Božjim.

Isus priznaje postojanje Šabata u stihu 20, čak i nakon uništenja Jerusalima, jednako kao i godišnja doba. *Šabat*, je jednolik izraz u oba Zaveta koji označava sam dan na koji je Jehova počivao nakon stvaranja, dan na koji je stavio svoj blagoslov i koji je odvojio za čoveka. Isus ne govori o Šabatu kao da je samo sedmi deo vremena, ili jedan dan od sedam, a niti jedan dan posebno. Šabat je termin koji se koristi da označi poslednji dan prve nedelje u vremenu, te poslednji dan svake sledeće nedelje. Međutim ako termin, Šabat, znači samo sedmi deo vremena, ili jedan dan od sedam a nijedan dan posebno, onda ovu definiciju možemo pročitati u tekstu na sledeći način: Ali molite se da vaše bežanje ne bude u zimu, ni u sedmom delu vremena! niti jednog dana od sedam! Ako bi se takva molitva mogla uslišiti, molimo vas recite nam kada bi učenici mogli pobeći.

Stih 21. „Jer će tada biti velika nevolja kakve ne beše od početka sveta sve dosad, niti će je ikada biti.“ „Velika nevolja“ koja se ovde spominje je nevolja crkve

Isusa Hrista, a ne nevolja Jevreja prilikom razaranja Jerusalima. Nudimo sledeće razloge: –

1. Činjenica je da je nevolja Hrišćanske crkve, posebno za vreme vladavine papstva, bila veća nego što je Božji narod pretrpeo ranije „još od postanka sveta“. Međutim nije tačno da je nevolja Jevreja prilikom razaranja Jerusalima bila najveća kojoj je svet ikada bio svedok. Nevolja stanovnika u gradovima doline kada je Bog na njih pustio oganj i sumpor, ili nevolja kada je Bog potopom uništio sve ljude sa lica zemlje osim osam duša, svakako je bila veća od one pri uništenju Jerusalima.

2. Nevolja Hrišćanske crkve bila je veća nego što će ikada više biti. Istina, vreme muke „kakve nikada nije bilo“, o kojoj se govori u Danilu 12:1, dolazi na svet; ali u istom stihu nalazimo ovo blagosloveno obećanje, „I u to vreme biće izbaavljen narod tvoj“. Nevolja Jevreja pri uništenju Jerusalima nije bila najveća kojoj će svet ikada biti svedok. Čaše Jehovinog nepomešanog gneva tek se trebaju izliti, ne na ljude samo jedne nacije, nego na grešne stanovnike svih nacija. „I u onaj će dan biti od kraja do kraja zemlje pobijeni od Gospoda, neće biti oplakivani, ni sakupljeni, ni sahranjeni“. Jer. 25:33.

3. Ako se ova nevolja primeni na Jevreje, ili bilo koju drugu klasu nevernih ljudi, ona se ne može uskladiti sa Danilom 12:1, gde se govori o vremenu nevolje kakve nikada nije bilo, kada će Mihajlo ustati. Svakako ne mogu postojati dve nevolje, u različitim periodima, veće nego što su ikada bile, ili će ikada biti. Stoga primenjujemo „nevolju“ o kojoj se govori u

Mateju 24:21,29, na crkvu Hristovu, koja se proteže kroz 1260 godina papskog progona; i „nevolju“ koja se spominje u Danilu 12:1, na neverni svet, koju trebaju doživeti u budućnosti.

4. Period nevolje je skraćen zbog izabranih, koji nisu bili Jevreji. Ne; njihova kuća je proglašena pustom. Oni su ostavljeni od Boga u svojoj tvrdoći srca i slepilu uma. Pavle kaže: „Gle, mi se okrećemo neznabošcima“. Sledbenici Gospoda našeg Isusa Hrista su postali izabrani. A gde su oni bili kada je nevolja bila nad Jevrejima? Pobegli su u planine. Kako je onda besmisleno reći da su dani nevolje za Jevreje, u gradu Jerusalimu, skraćeni radi izabranih, koji su pobjegli sa mesta nevolje.

5. Veza između stiha 20 i 21 pokazuje da je nevolja trebala početi sa onim hrišćanima koji trebaju pobeći iz grada. „Ali molite se da vaše bežanje ne bude zimi, ni na Šabat, jer će tada biti velika nevolja.“ Naš Gospod ovde govori o nevolji koju će njegov narod trpeti od vremena svog bežanja pa nadalje. Pratimo ih u njihovom bežanju u planine, a zatim kroz poznate progone pod Paganskim Rimom, i vidimo, zaista, *nevolju*. A kada dođemo do perioda papskog progona, vidimo ih kako trpe najokrutnije muke i umiru najstrašnijom smrću, kakve su zli ljudi i demoni mogli naneti. Ovaj poslednji period posebno je zabeležen u proročanstvu.

Prorok Danilo je pod simbolom malog roga video papstvo, njegovo bogohuljenje, njegovu oholost, njegova ubistva svetih i njegovo trajanje kao progoniteljske sile. „I govoriće *drske* reči protiv

Svevišnjega i zatirati svece Svevišnjega; i pomišljaće da promeni vremena i zakone. I *sveci* će biti predani njemu u ruke na vreme i vremènā i pola vremena.“ Pogl. 7:25. Generalno je prihvaćeno da je „vreme, vremena i pola vremena“ 1260 godina. Počevši od 538. n.e., 1260 godina sežu do 1798. n.e., kada je Bertije, Francuski general, ušao u Rim i zauzeo ga. Papa je zarobljen i zatvoren u Vatikanu. Papstvu je oduzeta građanska vlast. Ovde se završio period nevolje o kojoj je govorio naš Gospod, a koja je bila skraćena radi izabranih.

SKRAĆENA RADI IZABRANIH

Stih 22. „I kad se ne bi skratili oni dani, ne bi se spasilo nijedno telo. No radi izabranih skratice se dani oni.“ Papstvo je bilo zaogrnuo građanskom moći da kažnjava jeretike tokom 1260 godina; a da period nevolje izabranih nije skraćen providenjem Božjim, mučeništvo crkve bi se nastavilo do 1798, a u tom slučaju, po svoj prilici, nijedno telo izabranih ne bi bilo spašeno. Međutim reformacija pod Martinom Luterom, i onima koji su bili povezani sa ovim velikim reformatorom, ograničili su ovu nevolju, i nastavili da obuzdavaju bes i uništavajuću moć papstva sve do 1700, od kada, prema čitavoj crkvenoj istoriji, nije bilo sveopšteg progona crkve. U tome su se ispunile reči proroka: „Zemlja je pomogla ženi“. Otk. 12:16. „Biće im potpomognuto malom pomoći“. Dan. 11:34. Dovedeni smo u ovom proročkom govoru našeg Gospoda do osamnaestog veka, vrlo blizu sadašnjeg

vremena. Naravno, trebalo bi očekivati da će uputstva i upozorenja sledećih stihova biti primenljiva na ovaj naraštaj⁸.

Stihovi 23,24: „Ako vam ko tada rekne: ‘Gle, Hrist je ovde ili onde’ – ne poverujte! Jer ustaće lažni hristosi i lažni proroci i izvodiće velike znake i čudesu da, bude li moguće, zavedu i izabrane“. Evo opisa duhovne obmane sadašnjeg doba. Lažni hristosi su se pojavili ubrzo nakon prvog Hristovog dolaska, da bi prevarili Jevreje u pogledu tog događaja (vidi stih 5); isto tako su lažni hristosi i lažni proroci ustali danas da obmanu ljude po pitanju drugog dolaska. Šejker kaže: „Gle, evo Hrista. Njegov drugi dolazak je u osobi Ani Li“. „Gle, on je tamo“, viču mnogi popularni pastori ovih vremena. „Njegov drugi dolazak je prilikom obraćenja grešnika ili smrti svetih.“ Dakle, oni imaju onoliko drugih Hristovih dolazaka koliko je obraćenih grešnika i svetih koji umiru. Ovo je besmislena teologija! „Gle, ovde“, uzvikuje mnoštvo Spiritista, te oni „pokazuju velike znake i čudesu“. Ako je moguće, oni bi prevarili i same izabrane. A mi to smatramo sigurnim zaključkom da će oni ipak prevariti sve druge osim izabranih.

Stihovi 25,26: „Eto, prorekao sam vam. Reknu li vam dakle: ‘Evo, u pustinji je’!, ne izlazite; ‘Evo ga u tajnim odajama’!, ne poverujte!“ Naš Gospod se ovde zadržava na onome što im je malopre rekao. Njegova tema su i dalje učenja onih koji govore: „Gle, evo Hrista!“ „Gle, on je tamo!“ Ako Mormoni kažu:

8 Ovaj pamflet je pisan u 19. veku, pa se zato autor poziva na svoj naraštaj. – prim. prev.

„Evo, on je u pustinji“, u Solk Lejt Sitiju, „nemojte izlaziti“; ipak su mnogi od njihovih učenika otišli. Inače, ako čujete da je objavljeno sa usana Isusovih propovednika: „Evo, on je u tajnoj odaji“, Hristov drugi dolazak je duhovni, na samrti ili obraćenju, ne verujte. A zašto ne verovati takvim mističnim učenjima? Razlog je dat u sledećem stihu.

Stihovi 27,28. „Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i dolazak Sina Čovečjega. Jer gde god bude strvine, onde će se skupljati orlovi.“ Mi smo vrlo srećni što je naš Gospod ukazao ne samo na lažne hristose i lažne proroke, te nas upozorio na njihova mistična učenja, nego nam je nasuprot tome predstavio način svog drugog dolaska u najjasnijim izrazima. Jake munje sevaju sa dalekog istoka, te sjaje čak do zapada, obasjavajući celo nebo. Šta dakle, kada dođe Gospod u plamenoj slavi, i svi sveti anđeli s njim? Prisustvo samo jednog svetog anđela, na grobu gde je Hrist ležao mrtav, protreslo je Rimsku stražu i postali su kao mrtvi ljudi. Svetlost i slava jednog anđela potpuno su savladali te jake stražare. Sin čovečji dolazi u svojoj kraljevskoj slavi i u slavi svoga Oca, uz prisustvo svih svetih anđela. Tada će sva nebesa zasijati od slave, i sva će zemlja zadrhtati pred njim.

Stihovi 29–31: „A odmah nakon nevolje onih dana sunce će potamneti, i mesec svetlost svoju neće davati, i zvezde će s neba padati, i sile će se nebeske uzdrmati. I tada će se pojaviti znak Sina Čovečjega na nebu; i tada će proplakati sva plemena zemaljska, i ugledaće Sina Čovečjega gde dolazi na oblacima nebeskim sa silom

i slavom velikom. I poslaće anđele svoje sa snažnim glasom trubnim, i oni će skupiti izabranike njegove od četiri vetra, od jednoga kraja nebesa do drugoga“.

Videli smo ranije da naš Gospod u ovom poglavlju govori o dugom vremenu nevolje nad svojim sledbenicima, a takođe smo videli kako su ti dani nevolje skraćeni radi izabranih. Hrist kaže da sunce treba biti pomračeno odmah posle nevolje tih dana. Čitaoca upućujemo na poznati mračni dan 19. maja 1780, kao ispunjenje ove izjave. On ne kaže *posle tih dana*, nego „posle *nevolje* tih dana“. Ti *dani* (1260 godina, Dan. 7:25) dosežu do 1798, osamnaest godina više u odnosu na mračni dan 1780. Ono što je dato u Marku 13:24, čini ovu temu još jasnijom: „Ali u one dane, *nakon* one nevolje, sunce će potamneti“. To jest, pre nego što se 1260 godina završilo, ali nakon što su nevolje ili mučeništvo svetih prestale, sunce je potamnelo. Oni koji bi ukazivali na budućnost, ili na prošlost pre osamnaestog veka, zbog ovde spomenutog pomračenja sunca, dobro bi bilo da ponovo pročitaju Marko 13:24: „Ali u tim danima, posle te nevolje, sunce će potamneti“.

SUNCE ĆE POTAMNETI

„Nešto zapanjujuće užasno će upozoriti da će doći kraj sveta i da je poslednji dan već pred vratima.“ – *Martin Luter*.

19. maja 1780, došlo je do čudesnog ispunjenja prorečenog pomračenja sunca; a u pogledu činjenica i datuma, ne može biti sumnje; jer, pored istorijskih

izveštaja, koji se svi slažu, bilo je mnogo starijih osoba, sa kojima su se ljudi sadašnje generacije družili i razgovarali, koji su prisustvovali i posvedočili o tome.

„U mesecu maju, 1780, bio je stravično mračan dan u Novoj Engleskoj, kada se činilo da su sva 'lica pocrnela,' a ljudi bili ispunjeni strahom. U selu u kojem je živeo Edvard Li je vladao veliki nemir; 'srca ljudi su zatajila od straha' da se nije približio Sudnji Dan, a susedi su se okupili oko svetog čoveka; jer je lampa njegova bila čista, i sjajila je jače nego ikada, usred neprirodne tame. Srećan i radostan u Bogu, on im je ukazao na njihovo jedino utočište od budućeg gneva i proveo sumorne sate u ozbiljnoj molitvi za uznemireno mnoštvo.“ – *Traktat Br. 379 od Am. Tract Society – Life of Edward Lee.*

„19. maja, 1780, bio je izuzetno mračan dan. U mnogim kućama su bile upaljene sveće. Ptice su utihnule i nestale. Kokoši se povukle u kokošinjac. Uopšteno mišljenje je bilo da je Sudnji dan blizu. Zakonodavno telo Konektikata je imalo sednicu, u Hartfordu, ali pošto nije bilo u mogućnosti obavljati posao, odložilo je rad.“ – *President Dwight, in (Ct.) Historical Collections*

„GODIŠNJICA MRAČNOG DANA. – Mračan dan, 19. maja, 1780, ovako opisuje gospodin Stoun, u svojoj istoriji Beverlija: 'Sunce je izašlo jasno, ali je ubrzo poprimilo bronzanu nijansu. Oko deset sati ujutro, postalo je neobično tamno. Tama je nastavila da se povećava sve do oko jedan sat, kada je počela da se smanjuje. Tokom tog vremena, sveće su postale neophodne. Ptice su nestale i utihnule, kokoši su

otišle u kokošinjce, petlovi su zapevali kao u zoru, a sve je nosilo izgled i tamu noći. Uzbuna koju je proizveo ovaj neobičan aspekt nebesa bila je velika'.“
– *Portsmouth Journal*, 20. maj, 1843.

Natprirodno pomračenje sunca, 19. maja, 1780, bilo je toliko univerzalno da rečnik Noe Vebstera, u izdanju za 1869, pod naslovom Rečnika za objašnjenja i izgovore poznatih imena⁹, kaže, „*Mračni dan*, 19. maja, 1780; – tako nazvan zbog izuzetne tame tog dana, koja se protezala po celoj Novoj Engleskoj. Na nekim mestima, ljudi nisu mogli videti čitati običan štampani materijal na otvorenom nekoliko sati. Ptice su otpevale svoje večernje pesme, nestale i utihnule; kokoši su otišle u kokošinjac; stoka je tražila štalu; a po kućama su zapaljene sveće. Pomračenje je počelo oko deset sati ujutro, a nastavilo se do sredine sledeće noći, ali sa razlikama u stepenu i trajanju na različitim mestima. Nekoliko dana ranije, duvao je promenljiv vetar, ali uglavnom sa jugozapada i severoistoka. Pravi uzrok ovog izuzetnog fenomena nije poznat“.

„Iz *Vodiča za znanje*¹⁰ Roberta Sirsa, objavljenog u Njujorku, 1844, izdvajamo sledeće: „devetnaestog maja, 1780, neobičan mrak se dogodio širom Nove Engleske i proširio se na Kanadu. Trajao je oko četrnaest sati, ili od deset sati ujutro do ponoći. Mrak je bio toliki da ljudi nisu mogli čitati uobičajenu štampu, niti reći koje je doba dana prema satu, ni večerati, ni obavljati svoje uobičajene poslove, bez

9 Explanatory and Pronouncing Vocabulary of Noted Names. – prim. prev.

10 Guide to Knowledge. – prim. prev.

svetlosti sveća. Postali su sumorni, a neki su bili i vrlo uplašeni. Kokoši su otišle u kokošinjac. Predmeti se nisu mogli razlikovati ni na vrlo maloj udaljenosti, a sve je nosilo izgled tame i noći. Slični dani su bili poznati, iako slabiji u stepenu ili obimu svoje tame. Uzroci ovih pojava su nepoznati. Oni sigurno nisu bili rezultat eklipse.“

MESEC NEĆE DATI SVOJU SVETLOST

„Mesec sija pozajmljenom svetlošću, te stoga, ako se sunce od koga pozajmljuje svoju svetlost pretvori u tamu, on, naravno, mora oslabiti, bankrotirati“ – *Metju Henri*.

„Noć koja je usledila nakon tog dana (19. maja 1780), bila je takvog mrklog mraka, da u nekim slučajevima konji nisu mogli biti prisiljeni da napuste štalu kada je to bilo potrebno. Oko ponoći, oblaci su se razišli, a mesec i zvezde su se pojavili sa nenarušenim sjajem.“ – *Stounova istorija Beverlija*¹¹.

G. Teni, iz Eksetera, N.H, kojeg je citirao G. Gejdž, prema Historical Societyu, govoreći o mračnom danu i mračnoj noći 19. maja 1780, kaže: „Tama naredne večeri je verovatno bila najveća od kada postoji noć i od kada je Svemoćni stvorio prvu svetlost. Nisam mogao, a da ne pomislim u to vreme, da tama ne bi mogla biti potpunija ako bi svako svetleće telo u svemiru bilo obavijeno neprobojnom tamom, ili izbrisano iz postojanja. List belog papira držan na nekoliko centimetara od oka bio je jednako nevidljiv

11 Stone's History of Beverly. – prim. prev.

kao najcrnji somot“.

Dr Adams, govoreći o mračnoj noći, kaže: „Oko devet, bila je tama koja se mogla osetiti sa više čula, jer je postojao jak miris čađi. Skoro svako ko se našao napolju te večeri, izgubio se u odlasku kući. Tama je bila isto toliko neuobičajena noću kao što je i danju, kao što je mesec bio pun prethodnog dana“.

ZVEZDE ĆE PASTI S NEBA

Ovde dajemo izvod iz članka koji je napisao Henri Dejn Vord, u vezi sa zvezdama koje su padale 13. nov. 1833, godine, objavljenog u *Journal of Commerce*, 15. nov. 1833: „Na uzvik, 'pogledaj kroz prozor,' skočio sam iz dubokog sna i sa čudom ugledao istok obasjan zorom i meteorima. Zenit, sever i zapad su podjednako pokazivali zvezde padalice, u istoj slici jedne stvari, i samo jedne, za koju sam ikada čuo. I pozvao sam svoju ženu da vidi; a dok se oblačila, ona je uzviknula, 'Vidi kako padaju zvezde!' Odgovorio sam, 'To je čudo!' i osetili smo u svojim srcima da je to znak poslednjih dana. Jer, zaista, 'zvezde nebeske padoše na zemlju, kao što smokva baca svoje privremene smokve, kad je zatrese snažan vetar.' Otk. 6:13. Ovaj jezik proroka se oduvek prihvatao metaforički. Juče se to doslovno ispunilo. Drevni narodi su pod imenom *aster*, na Grčkom, i *stella*, na Latinskom, podrazumevali manja svetla na nebu. Usavršavanje moderne astronomije napravilo je razliku između nebeskih zvezda i nebeskih meteora. Tako se dakle, prorokova ideja, kako je izražena u izvornom Grčkom,

doslovno ispunila u fenomenu jučerašnjeg dana.

A kako su one pale? Ni ja, ni neko iz porodice, nije čuo nikakav izveštaj; a kada bih tražio po prirodi nešto za poređenje, ne bih mogao pronaći ništa tako prikladno da ilustruje izgled nebesa, kao ono što je Sv. Jovan koristio u proročanstvu malopre citiranom“.

„Zvezde su pale 'kao što smokva baca svoje privremene smokve, kada je protrese silan vetar'. Evo tačnosti proroka.“

„Zvezde padalice se nisu pojavile kao da su došle sa nekoliko zatresenih stabala, već kao sa *jednog*; one koje su se pojavile na istoku, pale su prema istoku; one koje su se pojavile na severu, pale su prema severu; one koje su se pojavile na zapadu, pale su prema zapadu; a one koje su se pojavile na jugu (jer sam izašao iz svoje kuće u park), pale su prema jugu. A nisu pale kao što *zreo* plod pada. Daleko od toga; nego su letele, bile su *bačene*, kao nezrelo voće koje u početku odbija napustiti granu; a kada se, pod silovitim pritiskom, ipak prestane držati, leti brzo, *pravo*, padajući; a u mnoštvu padajućih, jedna preseca putanju drugoj, jer su bačene sa većom ili manjom silom; ali svaka pada na svoju stranu drveta. Tako je gore navedena pojava izgledala mojim ukućanima.“

Profesor Olmsted, sa Jejl Koledža, kaže: „Širina padanja 1833. bila je takva da je pokrila značajan *deo zemljine površine*, od sredine Atlantika na istoku, do Pacifika na zapadu; te od severne obale Južne Amerike, do nedefinisanih regiona među britanskim posedima na severu, prikaz je bio vidljiv, i svuda je imao gotovo isti izgled. Meteoriti nisu leteli nasumično preko svih

delova neba, već su izgledali kao da izvire iz tačke u sazvežđu Lava, blizu zvezde koja se naziva Gama Leonis, u zavoju srpa. Ovo više ne treba promatrati kao zemaljski, nego kao nebeski fenomen; a zvezde padalice sada više ne treba promatrati kao povremene proizvode gornjih slojeva atmosfere, već kao posetioce iz *drugih svetova*, ili iz *planetarnih praznina*“.

The Journal of Commerce nas informiše da je „tri stotine milja sa ove strane Liverpula fenomen bio podjednako divan tamo kao i ovde; i da je u okrugu Sent Lorens Države tokom tog fenomena bila snežna oluja, u kojoj su se zvezde padalice pojavile kao munje; ... da su u Džermantaunu, Pa, izgledale kao pljusak velikog grada“.

Ovo je važno svedočanstvo o ogromnom obimu zvezda padalica, kao i o njihovom izlasku iz jedne tačke na nebu. Bio je to *najveći prikaz* nebeskog vatrometa zabeleženog na stranicama istorije. To nije bio atmosferski ili zemaljski fenomen, uobičajen za gornje slojeve zemlje; nego prikaz božanske sile, koja zbunjuje ljudsku nauku.

SILE ĆE SE NEBESKE UZDRMATI

Ovaj događaj moramo smatrati budućim. On zadržava isto mesto u događajima ovog poglavlja, kao iščezavanje nebesa poput svitka u događajima šestog pečata iz Otk. 6. Oba slede zvezde padalice. Molimo uporedite Mt. 24:29,30, sa Otk. 6:12,17. Sveto Pismo jasno uči da će, pre vaskrsenja pravednika glasom Sina Božjeg, glas Boga Oca protresti nebo i

zemlju, kada će se i ispuniti ljuljanje sila nebeskih. To će se verovatno desiti prilikom izlivanja sedme čaše u vazduh. Otk. 16:17. Zatim kaže: „I dođe silan glas iz hrama nebeskog, s prestola, govoreći: Svršeno je“. Ovo nije glas Sina Božjeg dok silazi da vaskrsne mrtve. Dolazi od prestola Božjeg u hramu Nebeskom. „I Gospod će riknuti sa Siona, i iz Jerusalima pustiti svoj glas, i nebesa i zemlja će se zatresti; ali će Gospod biti nada svome narodu i snaga sinovima Izraelovim.“ Joilo 3:16.

Ne bismo govorili previše pozitivno o budućim događajima; ali usudite SE pomisliti da će glas Očev uzdrmati nebo i zemlju pre nego što se pojavi znak Sina čovečjeg. Narod Božji će biti siguran. Ostrva mogu nestati, a planine biti oborene; ipak će sveti ostati nepovređeni. Zemljotresi mogu rasparati površinu zemlje, tako da se kraljevi i plemići, bogati i siromašni, robovi i slobodni, mogu sakriti „po jamama i u stenama planinskim“, ipak će Bog biti nada svome narodu.

ZNAK SINA ČOVEČJEG

Ovo nije jedan od znakova koji pokazuju da je Sin čovečji blizu; nego „znak Sina čovečjeg na Nebu“. To je ono što označava njegov položaj. Kada se Hrist uzneo sa Maslinske gore, „oblak ga primi“ pred očima njegovih učenika. Oni su i dalje gledali u oblak koji se dizao uvis, noseći Spasitelja prema Očevom prestolu; ali nisu mogli videti njegovu ličnost. Kada dođe „na isti način“ kao što je uznesen na Nebo, oblak će se u

daljini činiti malim; ali kako se približava, to će značiti onima koji traže njegov povratak, da je on tamo, da će uskoro bljesnuti iz oblaka u neuporedivoj slavi. Ovaj oblak će biti znak Sina čovečjeg na Nebu.

PLEMENA ZEMALJSKA JADIKUJU

Tokom izlivanja sedam poslednjih zala, te u vreme ljuljanja nebeskih sila, veliki deo zlih će nesumnjivo biti uništen. Jedan deo ostaje gledati još užasnije scene i trpeti još strašnije muke. Znak se vidi na Nebu. Nekada omalovaženi, povređeni i raspeti Spasitelj, sada Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima, se približava zemlji! Njegova slava blješti svuda! Sveti se nadaju i raduju sa drhtanjem. Ali kakav trenutak za zle! Plemena zemaljska jadikuju. U ruševinama uzdrmane tvorevine oni održavaju jedan opši molitveni skup. Kraljevi i velikaši, bogataši, poglavari i moćnici, slobodni i robovi, svi, da, svi se ujedinjuju u opšem jauku. Kako se Sin Čovečji u slavi Oca svoga, uz prisustvo svih svetih anđela, približava sve bliže, zaprepaštenje ispunjava svačije grudi. Kriju se u jamama i u stenama planina. Njihova jedina nada je da se sakriju od slave tog prizora. Oni znaju da je prekasno da se mole za milost, da je iskušavanje za ljudsku porodicu zauvek završeno. Evo prepisa te strašne molitve: „Gore i stene, padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sedi na prestolu i od gneva Jagnjeta; jer je došao veliki dan gneva njegovog, i ko će moći opstati“? Otk. 6:16,17.

Međutim stene ih ne mogu zakloniti od goruće

slave koju pokazuje Kralj nad kraljevima, uz prisustvo cele nebeske vojske. Prisustvo samo jednog anđela ispred Josifovog groba dovelo je do toga da su čuvari pali kao mrtvi ljudi. Zatim, kada „Sin čovečji dođe u slavi Očevoj“, „i svi sveti anđeli s njim“, nijedan grešnik ne može izdržati tu scenu i živeti. Izuzetna svetlost tog ogromnog mnoštva anđela, svetlijih od hiljadu sunca u podne, probiće grešnikovo najtajnije skrovište, „jer će brzo učiniti kraj svim stanovnicima zemaljskim“. Sof. 1:18. Odnosno, kako Pavle kaže, „Kojega će Gospod uništiti duhom usta svojih, i iskoreniti sjajnošću [jaki sjaj, Meknajtov prevod,] svog dolaska“. O Hrišćanski brate, upozoravamo te da stražiš i budeš spreman da sa radošću primiš svog Spasitelja. Posrnuli, probudi se, i vrati se Gospodu dok se može naći. A jadni grešniče, iako nikada nisi okusio opraštajuću ljubav Hristovu, ti takođe, možeš doći i naći pomilovanje, i zaklon od gneva koji se približava.

ISUS SE ZATIM POJAVLJUJE

Sin Čovečji će se videti „kako dolazi na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom“. Ali pre njegovog dolaska biće obavljeno veliko delo za njegov narod. Ako bi se sada iznenada pojavio ispred njih, ne bi mogli izdržati „silu i veliku slavu“ tog prizora. Ovu temu dobro prikazuju sledeće prorokove reči: „Tada ćemo znati idemo li za time da poznamo Gospoda: njegov dolazak je pripravljen kao jutro; i doći će on k nama kao kiša, kao kasna i rana kiša zemlji“. Osija

6:3. Jutro je prelepa slika uvodne slave dana Božjeg. Prvo se pojavljuje zvezda jutarnja, a zatim zora dana. A kako se svetlost dana povećava, naše oči su osposobljene da to izdrže i gledaju sunce koje sija u svojoj snazi. Ali kada bi sunčeva svetlost iznenada zasjala na svet u ponoć, nijedno ljudsko oko to ne bi moglo izdržati.

Tako će Božji narod biti spreman za susret sa svojim dolazećim Kraljem. Oni prvo moraju da se otrgnu od ljubavi i brige ovog sveta i da sve posvete Gospodu. Tada će oni, u svoje vreme, sudelovati u izlivanju Svetoga Duha „kao kiša, kao kasna i rana kiša zemlji“. U njihovim srcima će se pojaviti zvezda jutarnja. 2. Pt. 1:19. Oni koji su kroz tamu, stražeći noću, pazili na sigurnu reč proroštva, tada pobedonosno podižu svoje glave. Ispunjeni su verom i Duhom Svetim. Slava se izliva na njih sve dok ne budu mogli gledati u Hrista i anđele. Truba trubi. Anđeli se šalju ka otvorima grobova. Glas Sina Božjeg budi usnule svete iz svih vekova. Oni izlaze u besmrtnom savršenstvu; a kako napuštaju zemlju, živi sveti se preobražavaju. „Izabrani sa jednog kraja Neba do drugog“, svaki sa anđelom svetlim i jakim da vodi put, poneseni su da sretnu Gospoda, koji čeka usred neba da primi otkup svoje krvi. Pošto jezik ne bi uspeo da opiše šta sledi, dragi čitaocē, ostavljamo te ovde da razmišljaš o tome, moleći se da možemo biti spremni da učestvujemo u prizoru okupljanja.

PARABOLA O SMOKVI

Stihovi 32,33. „A od smokve naučite poređenje: Kad joj grana već omekša i lišće potera, znate da je blizu leto. Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu, na vratima!“ Parabola o smokvi je verovatno najснаžnija slika kojom bi naš Gospod mogao ilustrovati ovu temu. Kad drveće u polju počne puštati svoje lišće, i nežna trava iznikne, a zemlja se prekrije zelenim somotnim tepihom, znamo da je leto blizu. Sa sigurnošću znamo da dolazi leto kada vidimo ove znakove u prirodi. Znamo da je leto blizu. „*Tako, na isti način*“, ili, sa istom sigurnošću, možemo znati da je Hristov dolazak pred vratima kada se ispune znaci na suncu, mesecu i zvezdama.

Evo, dragi čitaocē, naš Gospod je naveo svrhu ovih znakova, kako bi znali kada je njegov dolazak pred vratima. Ali rečeno nam je da crkva ne može znati ništa o vremenu drugog Hristovog dolaska. Onda se pitamo, zašto je naš Gospod dao znake tog događaja? Da li su oni dati da nas prevare? Da navedu poštenog Hrišćanina da traži Hristov dolazak kada se, u stvari, ništa ne zna o vremenu tog događaja? Sigurno ne. Činjenica da Hrist proriče znake svog dolaska, da crkva može znati kada je događaj blizu, čak pred vratima, a zatim navodi svrhu tih znakova, dovoljan je dokaz da je to plan Neba da bi crkva mogla razumeti vreme drugog dolaska.

SVE OVE STVARI

Naš Gospod kaže (Luka 21:28), „A kada se ove stvari *počnu* događati, onda pogledajte gore i podignite glave svoje, jer se približilo izbavljenje vaše“. Znaci su počeli da se dešavaju sa mračnim danom 1780. Tada se moglo reći da se izbavljenje približilo, a od tog vremena ponizni Isusov sledbenik bi mogao podići pogled u iščekivanju da bude svedok njegovog slavnog pojavljivanja. Stoga (stih 31) „kada vidite da se ove stvari događaju, znajte da je blizu kraljevstvo Božje“.

Znaci na suncu, mesecu i zvezdama, su sve što je dato na čemu bi se bazirala vera. Svi ostali događaji koji se spominju u vezi sa ovim, imaju svoje ispunjenje nakon što se usavrši vera Božjeg naroda, te utvrdi propast svih grešnika; stoga se ne mogu obuhvatiti izrazom, „sve ove stvari“. Pošto su se dogodila tri znaka, sada možemo naučiti parabolu o smokvi i znati da je Hristov dolazak blizu, čak i pred vratima. Izraz, „sve ove stvari“, ne obuhvata jadikovanje zemaljskih plemena i znak Sina čovečjeg. Niti obuhvata ljuljanje nebeskih sila; jer se to ne događa dok se sedma čaša ne izlije. Međutim vera Božjeg naroda je usavršena, a propast svih grešnika je zauvek utvrđena, pre izlivanja prve čaše. Parabola o smokvi je data da nadahne veru u umove onih koji čuju razloge skorog Hristovog dolaska. Međutim pretpostaviti da se ova parabola treba naučiti nakon što je rečeno: „Ko je nepravedan, neka i dalje bude nepravedan... a ko je svet, neka i dalje bude svet“; posle grmljavine, munje, velikog potresa

i velikog grada, „svakog kamena težine oko jednog talanta“, je najbesmislenije. Ne! Izraz, „sve ove stvari“, u stihu 33, obuhvata tri velika znaka na suncu, mesecu i zvezdama, data da ojačaju veru Božjeg naroda dok se svetu daju milosrdna upozorenja. Ovde, stoga, od zvezda padalica iz 1833, parabola o smokvi ima silu, i možemo *znati* da je Hristov dolazak blizu, čak pred vratima, kao što sa svom sigurnošću znamo da je leto blizu kada drveće pušta svoje nežne pupoljke i listove.

OVAJ NARAŠTAJ NEĆE PROĆI

Stihovi 34,35: „Zaista, kažem vam: Neće proći ovaj naraštaj dok se sve to ne ispuni. Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći“. Mnogi pretpostavljaju da naš Gospod ovde govori o naraštaju koji je tada živeo, koji je slušao njegova učenja. Da su takvi u zabludi po ovom pitanju, jasno dokazuju sledeće činjenice: –

1. Svakako je tačno da ono što je obuhvaćeno izrazom, „sve ove stvari“, nije bilo ispunjeno u tom naraštaju.

2. To nije mogao biti naraštaj koji je živeo u danima njegovog tela, jer im je rekao (Luka 11:29), „Neće biti dat drugi znak, osim znaka Jone proroka“.

Očigledno je da naš Gospod to pripisuje naraštaju koji je trebao videti ispunjenje znakova, i koji je trebao biti poučen parabolom o smokvi. U ovom proročkom govoru, on vodi umove svojih učenika na događaje Hrišćanskog doba, spominje znakove na suncu, mesecu i zvezdama, a zatim izjavljuje da ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne ispuni.

Na sličan način, Pavle nosi svoju braću napred ka vaskrsenju, kada kaže: „Nećemo svi zaspati, ali ćemo svi biti promenjeni, u trenutku, u tren oka, na poslednju trubu“. 1. Kor. 15:51,52. Ili: „A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu u oblacima“. 1. Sol. 4:17. Stvari koje je ovde spominjao apostol se nisu dogodile u njegovo vreme. One još nisu zauzele svoje mesto. Bez obzira na to, on o njima govori kao da će se dogoditi u njegovo vreme, te da će on imati udela u njima.

Takođe, na sličan način je misao odnesena unazad u Psalmu 95:10: „Četrdeset godina sam bio žalostan zbog ovog naraštaja“. Naraštaj o kojem se ovde govori izazivao je Gospoda u pustinji mnogo pre nego što je David živeo. On se vraća unazad i govori o tome kao da je sadašnjost. Na ovaj način naš Gospod ide napred i govori o poslednjem naraštaju kao da je sadašnjost.

Međutim ne verujemo da izraz „ovaj naraštaj“, označava određeni broj godina. Neki pretpostavljaju da je naš Gospod isplanirao poučiti da će neki koji su bili svedoci mračnog dana 1780. doživeti da budu svedoci Spasiteljevog drugog dolaska. Međutim, naše je mišljenje, da je Gospod isplanirao poučiti, da ljudi koji trebaju živeti u vreme ispunjenja poslednjeg znaka (zvezde padalice 1833), te koji trebaju čuti najavu Hristovog dolaska, delimično zasnovanu na ispunjenim znacima, trebaju svedočiti prizorima povezanim sa njegovim dolaskom.

Objava dolaska i kraljevstva Hristovog data je poslednjem naraštaju. Bog nije poslao Noja da propoveda predzadnjem naraštaju pre potopa, već

zadnjem. Sama generacija koja je bila uništena vodama potopa, videla je Noja kako gradi barku i čula njegov glas upozorenja. Tako je Bog podigao ljude da daju svečano upozorenje svetu u pravo vreme dajući snagu upozorenju. A sami naraštaj ljudi koji živi nakon što se tri velika znaka ispune, te koji čuju i odbace poruku upozorenja sa Neba, piće čašu nepomešanog gneva Božjeg. A oni iz ovog naraštaja koji prime poruku, trpe razočarenja, i podnose iskušenja u stanju iščekivanja, svedočiće Hristovom dolasku i uzvikivati: „Gle, ovo je Bog naš; njega čekasmo, i on će nas spasti“. Is. 25:9.

Sa kakvim naglaskom je naš Gospod dao da se izjavi ova misao. To je ukor našem neverovanju. Dok ga čitamo, Bog nam pomogao da poverujemo u to: „Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne ispuni“. I kao da to nije bilo dovoljno da nas dovede do nepokolebljive vere, on dodaje ove silne reči: „Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći“.

DAN I ČAS

Stihovi 36,37: „A o onome danu i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo Otac moj. A kao u dane Noja, tako će biti i dolazak Sina Čovečjega“. Dan i čas, pa čak i godina drugog dolaska namerno su sakriveni. Neki od proročkih perioda sežu do vremena kraja, dok se drugi protežu još dalje, veoma blizu samog kraja; ipak nijedan od njih ne doseže do dolaska Sina čovečjeg. Proročanstva jasno ukazuju na vreme drugog dolaska, ali ne navode tačno vreme tog događaja. Međutim mnogi pretpostavljaju da tekst

dokazuje da se o vremenu drugog dolaska ništa ne može znati. U tome oni u velikoj meri greše, što se može videti iz sledećih razloga: –

1. Zato što naš Gospod, nakon što je izjavio da sunce treba potamneti, i da mesec ne daje svoju svetlost, i da zvezde trebaju padati s neba, daje sledeću moćnu parabolu, te je time najjasnije povezuje sa ovom temom. On kaže: „A od smokve naučite poređenje: Kad joj grana već omekša i lišće potera, znate da je blizu leto. Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu, na vratima“. Stihovi 32,33. Ni jedna slika ne bi trebala prevazići činjenicu predstavljenu jednom parabolom. Budući da je to slučaj u paraboli o smokvi, svrha postaje izuzetno jaka. Ni jedan jezik ne može biti direktniji. Ni jedan dokaz ne može biti potpuniji. Sa svom tom sigurnošću sa kojom znamo da je leto blizu kada u proleće vidimo pupoljke i lišće kako izbijaju sa drveća, možemo znati i da je Hrist pred vratima. Najsmelije neverstvo teško će se usuditi negirati ove reči Sina Božjeg, te tvrditi da se ništa ne može znati o vremenu njegovog drugog dolaska.

2. Zato što naš Gospod objavljuje da će kao što su bili Nojevi dani, tako biti i dolazak Sina čovečjeg. Bog je rekao Noju: „Neće se moj duh doveka preti s čovekom, ipak je on telo; pa neka bude dana njegovih stotinu i dvadeset godina“. Postanje 6:3. Period potopa dat je patrijarhu. A prema direktnom providenju Božjem on je pripremio barku i opomenuo narod. Dakle, ispunjena proročanstva i znaci jasno objavljuju da je drugi Hristov dolazak pred vratima, a svečana poruka je izašla.

3. Oni koji tvrde da tekst dokazuje da se o vremenu drugog dolaska ne može ništa znati, dokazuju da je to previše za njihovu vlastitu neveru. Kao što je Marko zabeležio, izjava glasi: „A o tom danu i času niko ne zna, ne, ni anđeli koji su na nebu, ni Sin, nego Otac“. Ako tekst dokazuje da ljudi neće znati ništa o vremenu drugog dolaska, on takođe dokazuje da anđeli neće znati ništa o tome, kao ni da Sin neće znati ništa o tome, dok se događaj ne dogodi! Ovaj stav dokazuje previše, zato ne dokazuje ništa jasno. Hrist će znati za vreme svog drugog dolaska na ovaj svet. Sveti anđeli koji čekaju oko Nebeskog prestola da bi primili poruke u vezi sa delom koje čine u spasenju ljudi, znaće vreme ovog završnog događaja spasenja. A isto tako će i Božji ljudi koji čekaju i posmatraju, razumeti. Stara Engleska verzija odlomka glasi, „Ali taj dan i čas niko ne obznanjuje, ni anđeli koji su na nebu, ni Sin, nego Otac“. Ovo je ispravno čitanje, prema nekoliko najsposobnijih kritičara tog doba. Reč *znati* je ovde upotrebljena u istom smislu kao što je i od strane Pavla u 1. Kor. 2:2: „Jer odlučih ne znati [obznaniti] među vama ništa drugo osim Isusa Hrista, i to raspetoga“. Ljudi neće obznaniti dan i čas, anđeli neće obznaniti, ni Sin; ali će Otac obznaniti.

Kembel kaže: „Meknajt tvrdi da se termin *znati* ovde koristi kao uzročnik, u hebrejskom smislu konjugacije *hiphil*, to jest, *da se učini poznatim...* Njegov [Hristov] odgovor je samo ekvivalent rečima, Otac će obznaniti kada mu je drago; ali on nije ovlastio čoveka, anđela ili Sina da to obznanе. Upravo u ovom smislu Pavle koristi izraz *znati*, 1. Kor. 2:2: 'Dođoh k

vama da *obznanim* svedočanstvo Božje; jer odlučih da među vama ne *obznanim* ništa osim raspetog Hrista.”

Albert Barns, u svojim Beleškama o jevanđeljima¹², kaže: „Drugi su rekli da prevedeni glagol *znati* ponekad znači *obznaniti*, ili otkriti, i da taj odlomak znači, 'da dan i čas niko ne obznanjuje, ni anđeli, niti Sin, nego Otac'. Tačno je da ta reč ponekad ima to značenje, kao i u 1. Kor. 2:2“.

Otac će obznaniti vreme. On je Noju dao vreme potopa, što dobro predstavlja objavljivanje drugog dolaska, datog u vezi sa dokazima o završetku vremenskih perioda iz Danila, tokom velikog Adventnog pokreta 1840–44.

A kada je patrijarhovo delo opomena i izgradnje završeno, Bog mu je rekao, „Uđi ti i sav dom tvoj u barku“. „Jer još sedam dana i učiniću da pada kiša na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći.“ Dakle, kada se završi vreme čekanja, straženja, plača, truda, te svi sveti budu zapečaćeni i zaklonjeni od Boga, tada će glas Oca s Neba obznaniti tačno vreme. Vidi Otk. 16:17; Joilo 3:16; Jer. 25:30.

Sadašnjost je nedvosmisleno vreme čekanja i straženja. To je poseban period strpljenja svetih. Kada bi se vreme znalo našli bismo olakšanje zbog stanja neizvesnosti kojem nas podvrgava naša sadašnja pozicija. Gospod nas ovako poziva: „Stražite, dakle, jer ne znate kada dolazi gospodar kuće: uveče, ili o ponoći, ili o petlopoju, ili ujutro, da ne dođe iznenada pa vas nađe pozaspale. A šta vama kažem, svima kažem: Bdite“! Marko 13:35–37.

12 Notes on the Gospels. – prim prev.

Jedna od kobnih posledica ne straženja jasno je navedena u Otk. 3:3: „Ne budeš li dakle budan, doći ću na te kao lopov, a nećeš znati u koji ću čas doći na te“. Posledica ne straženja biće neznanje u pogledu vremena. Šta će biti posledica straženja? Zaključak je neizbežan, to će biti znanje o vremenu. Kao odgovor na očajničku molitvu Sina Božjeg, „Oče, proslavi ime svoje“, začu se glas sa Neba, govoreći, „Proslavio sam i opet ću ga proslaviti“. Učenici su čuli ove reči sa Neba, dok su ljudi koji su stajali pored rekli da je grmelo. Jovan 12:27–29. Tako će Hristovi učenici koji čekaju razumeti glas Božji kada bude govorio sa visine. Ali neverujući svet to neće razumeti. Upoređujući Nojeve i naše dane, Gospod nastavlja:

NOJEVO I NAŠE VREME

Stihovi 38,39: „Jer kao što su u danima pre potopa jeli i pili, ženili se i udavali sve do dana kad Noje uđe u barku, a da nisu ništa ni znali dok nije došao potop i odneo sve, tako će biti i dolazak Sina Čovečjega“. Ovde je data slika sadašnjeg stanja većeg dela čovečanstva. Kako mračna obeležja! Ljudi poslednje generacije biće kao oni pre potopa, dok se barka gradila. Noje je propovedao i upozoravao ih na nadolazeći potop, a oni su se ismevali. Sagraдио je barku, a oni su se rugali. On je bio propovednik pravednosti. Njegova dela su bila sračunata da daju prednost, onome što je propovedao, i da to postave gde treba u srcu. Svaka pravedna beseda, i svaki udarac zadat prilikom izgradnje barke, osuđivali su nemarni,

podrugljivi svet. Kako se vreme bližilo, narod je bio bezbrižniji, tvrdokorniji, smeliji i drskiji, a osuda sve sigurnija. Noje i njegova porodica bili su sami. A da li jedna porodica može znati više od celog sveta? Barka je predmet podsmeha, a Noje se smatrao samovoljnim fanatikom.

Međutim Gospod poziva Noja u barku. A rukom Proviđenja uvedene su zveri u barku; te Gospod zatvara Noja unutra. Ovo je smatrano na početku od rugajućeg mnoštva kao nešto predivno; ali je ubrzo uklonjeno obrazloženjem od mudrijih, tako da umiri njihove strahove, i živeli su lakše.

Dan iščekivanja je konačno stigao. Sunce izlazi kao i obično, a nebo je vedro. „Gde je sad potop starog Noja?“ čuje se sa hiljada bezbožnih usana. Seljak se brine o svojim stadima i imanju, a građevinar se bavi svojim poslom. Baš na taj dan, neki se venčavaju. Za mnoge je to dan neobične gozbe i zabave. A dok svi gledaju u duge godine budućeg blagostanja i sreće, odjednom nebo postaje crno. Strah ispunjava svako srce. Otvaraju se nebeski prozori, a kiša se spušta u pljusku. „Razvališe se svi izvori velikog bezdana“, te tu i tamo naviru reke vode. Doline se brzo pune, a hiljade su odnesene u smrt. Neki beže na najviše kopnene tačke, ali ih voda brzo prati. Muškarci nose svoje žene i decu u planine, ali su primorani da se rastave od njih tamo da se udave, dok se oni penju na najviša drveća. Zatim su ubrzo i oni prekriveni vodom, tako da nema odmarališta za Nojevu golubicu. Svi su mirni u smrti. Užasna smrt! Još je strašnija time što je bila posledica omalovažavanja milosti! Ali gde je Noje? Ah! siguran

u barci, bezbedan u barci, nošen talasima. Siguran od potopa, jer ga je Bog „zatvorio unutra“.

Većina ljudi smatra da su dokazi o skorom Hristovom dolasku nedovoljni da bi se u to verovalo. Ali svedočanstvo i dela jednog čoveka osudili su ljude uništene u potopu. Dokazi su tada bili dovoljni, inače svet ne bi bio osuđen. Ali stotinu puta više uverljiviji dokazi dolaze na nas da je dan Gospodnji blizu i da se jako žuri. Kada pratimo niz brojnih proročkih lanaca Danila i Otkrivenja, pronalazimo sebe svakog puta kako stojimo neposredno pred dan gneva. Vidimo znake o kojima govore proroci, preko Hrista i u poslanicama, koji se ispunjavaju ili su ispunjeni. A u pravo vreme i na pravi način, kako bi se ispunila određena proročanstva, u različitim delovima sveta objavljuje se važna poruka: „Zatrubite u trubu na Sionu i oglasite poklič na mojoj svetoj gori! Neka drhte svi stanovnici zemlje; jer dolazi dan Gospodnji, jer blizu je taj dan“. Joilo 2:1. Gde god da pogledamo, vidimo da se proročanstvo ispunjava. Dok poznanje Boga i duh svetosti odlaze, duhovna zloba, kao potop, pokriva zemlju.

Međutim ovi dokazi se smatraju nedovoljnim da bi se vera na njih oslanjala. Pa, kakve bi dokaze hteli imati nevernici? „Kada se znaci kraja“, kaže skeptik, „ispune, biće tako jasni da niko ne može sumnjati“. Ali ako su znaci takve prirode i ispunjavaju se na takav način da primoraju sve da veruju u Hristov dolazak, kako to onda može biti kao što je bilo u dane Nojeve? Ljudi tada nisu bili primorani da veruju. Ali osam verujućih duša je bilo spašeno, dok je celi ostali svet

potonuo u svom neverstvu pod vodama potopa. Bog nikada nije otkrio svoju istinu čoveku na način da ga natera da veruje. Oni koji su hteli sumnjati u njegovu reč, našli su široko polje u kome mogu sumnjati i širok put u propast; dok su oni koji su želeli verovati, uvek pronalazili večnu stenu na kojoj će počivati njihova vera.

Pred sam kraj, svet će biti očvrstnut u grehu i ravnodušan prema Božjim tvrdnjama. Ljudi će biti nemarni da čuju upozorenja o opasnosti, te zaslepljeni brigama, zadovoljstvima i bogatstvom. Neverni naraštaj će jesti, piti, ženiti se, graditi, saditi i sejati. Ispravno je jesti i piti da bi se održalo telo, ali greh je u neumerenosti i proždrljivosti. Bračni zavet je svet, ali se retko razmišlja o Božjoj slavi. Gradnja, sadnja i setva, neophodni za udobno sklonište, hranu i odeću, su ispravni; ali svet je u potpunosti otišao za ovim stvarima, tako da ljudi nemaju vremena ni naklonosti da misle o Bogu, Nebu, Hristovom dolasku i Sudu. Ovaj svet je njihov bog, i sva njihova energija tela i uma klanjaju se da mu služe. A zli dan je stavljen daleko po strani.

Verni stražar koji objavljuje uzbunu videći da dolazi propast, pred narodom se sa propovedaonica naše zemlje i od strane verske štampe, smatra fanatikom, učiteljem opasnih jeresi; dok se nasuprot tome predstavlja dug period mira i prosperiteta za crkvu. Tako su crkve umirene da spavaju. Podrugljivac nastavlja da se podruguje, a podsmevač da se podsmehuje i dalje. Ali njihov dan dolazi. Ovako kaže prorok Božji: „Kukajte, jer blizu je dan Gospodnji; dolazi kao zator

od Svemogućega. Zato će sve ruke klonuti i svako će se srce čovečje istopiti. I biće prestravljeni; obuzeće ih trudovi i boli, previjaće se kao roditelja. Čudiće se jedan drugom, lica će im biti kao lica plamenova.

Evo, dan Gospodnji dolazi – okrutan, s besom i gnevom žestokim – da zemlju u pustoš pretvori i istrebi iz nje grešnike“. Is. 13:6–9.

Najstrašnji dan! A da li je blizu? Da; i žuri! Veoma žuri! Kakav je opis dao prorok! Pročitajte; i dok čitate, pokušajte da osetite kako će taj dan biti strahovit: „Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i brzo hita. Gorak je glas dana Gospodnjega, junak će tamo zavikati. Taj će dan biti dan gneva, dan teskobe i nevolje, dan propasti i pustošenja, dan mraka i tame, dan oblaka i tmice, dan trube i pokliča protiv utvrđenih gradova i protiv visokih tornjeva. „I kad pritesnim ljude, hodiće kao slepci, jer su sagrešili protiv Gospoda; i njihova će se krv prosuti kao prašina, a utroba njihova kao izmetina.“ Ni njihovo srebro ni njihovo zlato neće ih moći izbaviti u dan gneva Gospodnjega, nego će svu zemlju proždreti oganj revnosti njegove; jer on će brzo učiniti kraj svim stanovnicima zemlje“. Sof. 1:14–18.

Sada čujemo uzvike „mir i sigurnost“, počevši sa propovedaonica, pa sve do birtija. „Gde je obećanje Njegovog dolaska“? mrmlja se sa hiljadu bezbožnih usana rugača poslednjeg vremena. Ali prizor će se brzo promeniti. „Jer kada budu rekli, Mir i sigurnost, tada će ih iznenadna zadesiti propast... i neće pobeći.“ Ruganje oholog rugača uskoro će se pretvoriti u jadikovanje i zavijanje. „Ohole oči čovekove biće

ponižene i uznositost ljudska biće satrta; i Gospod će se sam uzvisiti u onaj dan. Jer dan Gospoda Nad Vojskama dolazi na svakog oholog i uznositog, i na svakog koji se uzvisuje – da bi se ponizio.“ Is. 2:11,12. „I u onaj dan biće pobijenih od Gospoda od jednoga kraja zemlje pa do drugoga kraja zemlje. Neće biti oplakani ni skupljeni ni sahranjeni; postaće gnoj na licu zemlje.“ Jer. 25:33.

Poslednja zla, u kojima je ispunjen Božji gnev, sada sakriven na Nebu, čekajući da milost završi svoje poslednje molbe, brzo će biti izlivena. Nepomešani gnev Jehovin! A ni kap milosti? Niti jedna! Isus će skinuti svoju sveštenu odeću, napustiti presto milosti, te obući osvetničku odeću, nikada više nudeći svoju krv da opere grešnika od njegovih greha. Anđeli će obrisati poslednju suzu prolivenu nad grešnicima, dok zapovest odzvanja celim Nebom, Pustite ih. Crkva na zemlji koja stenje, plače i moli se, te koja u poslednjoj poruci koristi svu silu da svuda razglasi poslednje upozorenje, kako se ne bi krv duša našla na njenim haljinama, sada je začutala u svečanoj tišini. Duh Sveti je zapisao u njima ove proročke reči njihovog uskoro očekivanog Gospoda: „Ko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i ko je okaljan, neka se i dalje kalja; i ko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i ko je svet, neka se i dalje posvećuje“. Otk. 22:11.

KONAČNO RAZDVAJANJE

Stihovi 40,41: „Tada će dvojica biti u polju: jedan će se uzeti, a drugi ostaviti. Dve će mleti u mlinu: jedna će se uzeti, a druga ostaviti“. Ovaj jezik je osmišljen da ilustruje konačno razdvajanje pravednih i zlih. Mnogi muževi i žene, roditelji i deca, braća i sestre, će se tada rastati, da se nikada više ne sretnu.

ONI KOJI STRAŽE, ZNAĆE VREME

Stihovi 42–44: „Bdite dakle jer ne znate u koji čas Gospod vaš dolazi. A ovo znajte: kad bi domaćin znao o kojoj straži dolazi kradljivac, stražio bi i ne bi dopustio da mu kuću potkopa. Zbog toga i vi budite pripravnici, jer u čas u koji i ne mislite Sin Čovečji dolazi“.

Dan i čas drugog Hristovog dolaska nisu otkriveni u Pismu. Nije istaknuta ni godina u kojoj će se održati ovaj slavni događaj. Nijedan od proročkih perioda ne dopire do drugog Hristovog dolaska. Svetinju je trebalo očistiti na kraju 2300 dana, a Danilo je trebao stajati na svom mestu na kraju 1335 dana. Međutim da se ovi događaji događaju pre drugog Hristovog pojavljivanja, postoje najjasniji dokazi. Oba ova proročka perioda su okončana 1844. Međutim ne možemo dati obranu našeg stava u vezi sa ovim periodima u ovom delu.

Vreme od kraja proročkih perioda do Hristovog dolaska je nedvosmisleno vreme iščekivanja, straženja. Oni koji straže, kako Gospod zapoveda, znaće vreme.

Niko to neće objaviti, jer to nije otkriveno čoveku u Pismu. Anđeli to neće obznaniti, iako mogu služiti deci čovečjoj i sa njima komunicirati. Neće ni Sin. Međutim Otac će to obznaniti kada ponovo progovori sa Neba.

Verovatno ne postoji proročanstvo koje bolje opisuje današnje stanje nevere u svetu u vezi sa drugim dolaskom, delimično uzrokovanim fanatičnim pokretima za određivanje vremena, od sledećeg: „Sine čovečji, kakva vam je to uzrečica o zemlji Izraelovoj govoreći: ‘Odužiše se dani i svako se viđenje izjalovi’? Zato im reci: ‘Ovako veli Gospod Gospod: Učiniću da ta uzrečica nestane, i neće je više navoditi kao uzrečicu u Izraelu’. Nego ti njima kaži: ‘Približiše se dani i ispunjenje svakoga viđenja. Jer neće više biti nijednoga lažnog viđenja ni laskavog proročanstva usred doma Izraelova. Jer ja, Gospod, govorim, a reč što je budem govorio, ispuniće se, neće se više odlagati. Jer još za vaših dana, dome buntovnički, izgovoriću reč i izvršiti je’, reč je Gospoda Gospoda“. Jez. 12:22–25. Teret ovog proročanstva je vreme; zato će reč koja je ovde spomenuta da će je Gospod izgovoriti, biti vreme.

Otk. 3:3, takođe govori o tome: „Spomeni se dakle kako si primio i čuo – i drži, i pokaj se. Ne budeš li dakle budan, doći ću na te kao kradljivac, a nećeš znati u koji ću čas doći na te“. Oni koji ne straže, neće znati čas. Ko straži, znaće čas.

Sadašnje stanje straženja je jasno definisano u 1. Sol. 5:1–4: „A u vremenima i razdobljima, braćo, nije potrebno pisati vam. Ta i sami dobro znate da dan

Gospodnji tako dolazi kao lopov u noći. Jer kad budu govorili: „Mir i sigurnost!“, tada će na njih iznenada navaliti propast, kao trudovi na trudnicu, i neće umaći. Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas onaj dan kao lopov mogao zaskočiti.“

Sadašnji položaj straženja i čekanja zahteva mnogo vere i strpljenja. Pavle kaže: „Ne odbacite dakle svoga pouzdanja, kojemu pripada velika plata. Ta postojanosti vam treba, da biste, izvršivši volju Božju, zadobili obećano. Jer još malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će, i neće zakasniti. A pravednik će od vere živeti. I ako otpadne, u njemu nema ugone duši mojoj. Ali mi nismo od onih koji otpadaju na propast, nego od onih koji veruju na spas duše“. Jevr. 10:35–39.

Jakov kaže: „Strpite se dakle, braćo, do dolaska Gospodnjega! Evo, ratar iščekuje dragocen rod zemlje; strpljiv je s njime dok ne primi kišu ranu i kasnu. Strpite se i vi, učvrstite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približio“. Pogl. 5:7,8.

Sadašnji položaj i dužnost Božjeg naroda su definisani u Otk. 14:12: „Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu“.

VERNI I MUDRI SLUGA

Stihovi 45–47: „Ko li je onaj verni i razboriti sluga koga postavi gospodar njegov nad svojim slugama da im daje hranu u pravo vreme? Blago onom sluzi koga će gospodar njegov, kad dođe, naći da tako radi! Zaista, kažem vam: postaviće ga nad svim imanjem svojim.“

U ovom prikazu, Hrist je predstavljen kao Gospodar vernog domaćinstva (vidi Marko 13:35; Jevr. 3:6), koji napušta svoju kuću i predaje brigu o svojoj crkvi svojim slugama. Blagoslov je obećan onim slugama koji verno izvršavaju svoju dužnost kada dođe njihov Gospod. Oni trebaju pasti stado Božje, nad kojim ih je Sveti Duh postavio nadglednicima. Dela 20:28. Oni moraju propovedati reč. 2. Tim. 4:2. Oni trebaju paziti na duše kao oni koji moraju položiti račun. Jevr. 13:17. Ne samo da će davati hranu domaćinstvu, već će je davati u dogledno vreme. Oni će propovedati *sadašnju* istinu. Njihov poslednji posao, pre povratka njihovog Učitelja, biće da objave njegov dolazak i da poučavaju o neophodnoj pripremi. Oni će žrtvovati društvo i blagoslove doma, i svuda će ići, propovedajući reč, trpeći umor tela i breme duha. Međutim takvi će imati veliku nagradu u kraljevstvu Božjem. „Ko je taj verni i mudri sluga?“ Gde ćemo ga naći? Odgovor. On se verno i mudro brine o interesima vernog domaćinstva.

1. On je veran. Kao verni čuvar, on će blagovremeno upozoriti kada vidi mač da dolazi. Njegovo delo neposredno pre kraja vidi se u sledećim stihovima: Joilo 2:1: „Zatrubite u trubu na Sionu i oglasite poklič na mojoj svetoj gori! Neka dršću svi stanovnici zemlje; jer dolazi dan Gospodnji, jer blizu je taj dan“. Is. 58:1: „Viči iz sveg grla, ne šteti ga! Glas svoj kao trubu podigni i objavi mom narodu prestupe njihove i domu Jakovljevu grehe njihove.“ 2. Timoteju 4:1–5: „Ja te stoga zaklinjem pred Bogom i

Gospodom Isusom Hristom koji će suditi žive i mrtve o pojavljivanju svome i kraljevstvu svome, propovedaj Reč; budi spreman – u vreme i nevreme; prekori, zapreti, opomeni – sa svom strpljivošću i poukom. Jer doći će vreme kad ljudi neće podnositi zdrav nauk, nego će po vlastitim požudama sebi gomilati učitelje da im škakljaju uši; i uho će od istine odvrćati, a priklanjati se bajkama. A ti budi trezan u svemu, podnesi nevolje, izvrši delo jevanđeliste, službu svoju ispuni.“

2. On je mudar. „Mudar je onaj koji osvaja duše.“ On mora biti mudar. On će razotkriti zabludu, prikazaće zatim istinu u njenoj harmoniji i lepoti, te tako pridobiti ljude za istinu. Kada postane njegova dužnost da „ukori i prekori“, to će biti u odgovarajuće vreme i na odgovarajućem mestu, i tada sa svim „dugotrpljenjem i doktrinom“. On će proučavati da pokaže sebe „odobrenim od Boga, radnikom koji ne treba da se stidi, koji ispravno razlaže reč istine“. 2. Tim. 2:15.

ZLI SLUGA

Stihovi 48–51: „No rekne li onaj zli sluga u srcu svome: ‘Otegnuo se dolazak moga gospodara’ pa počne tući svoje drugove, a jesti i piti s pijanicama, doći će gospodar toga sluge u dan u koji ne očekuje i u čas za koji ne zna; i raseći će ga nadvoje i dodeliti mu udeo među licemerima. Tamo će biti plač i škrgut zuba.“ Ono što zli sluga govori i čini, najjasnije pokazuje položaj i delo vernog i

mudrog slugu. Zašto zli sluga kaže: „Moj gospodar je odložio svoj dolazak“, jeste zato što verni sluga objavljuje dolazak svog gospodara. Zašto zli sluga udara vernog slugu, jeste zato što on naučava dolazak svog gospodara. Verni sluga, veran svom nalogu da propoveda „jevanđelje o kraljevstvu“ paloj crkvi i svetu koji se podsmehuje, trudi se, dok zli sluga udara. Jedan skuplja blago na Nebu, i sprema se da ode kući ka svojoj večnoj nagradi; dok drugi priziva na svoju glavu nezadovoljstvo Onoga koji je uzvišen i svet, i sprema se da primi nepomešanu čašu gneva Gospodnjeg. Verni sluga neke barem okreće ka pravdi, da zauvek sijaju kao zvezde na njegovoj kruni slave, dok zli sluga sledi svoj silazni pravac i delo smrti, čineći gorku čašu jada koja ga čeka još gorčom. Međutim dolazi dan razdvajanja. Gospod će doći, i raseći će nadvoje zlog slugu i odrediti mu njegov deo sa izgubljenima. U sveopštem jauku i škrgutu zuba, sa licemerima će dobiti deo koji mu pripada zbog svojih dela.

Pročitajte propast lažnih pastira, pastora poslednje generacije koji dolaze na dan Gospodnji sa svojim haljinama uprljanim krvlju duša. Oni sada viču, Mir i sigurnost, a njihova stada se uzdaju u njih. Oni stoje između nas i naroda, te odvrćaju strelu istine. Ali njihov dan dolazi, neopisivo užasan. Ovako veli Gospod: „Kukajte, pastiri, i vičite! I valjajte se u prašini, predvodnici stada! Jer vam se navršile dani za klanje i za raspršenje vaše, i pašćete kao posuda skupocena. I neće biti utočišta pastirima, ni spasa predvodnicima stada. Čuj glas vapaja pastirā i jauk

predvodnikā stada, jer Gospod pustoši pašu njihovu. I mirni pašnjaci biće poharani zbog žestine gneva Gospodnjega”. Jer. 25:34–37.

DRUGI HRISTOV DOLAZAK: ILI KRATKO
IZLAGANJE O MATEJU DVADESET ČETIRI
OD STAREŠ. DŽEJMSA VAJTA

Naziv originala:

THE SECOND COMING OF CHRIST: OR A BRIEF
EXPOSITION OF MATTHEW TWENTY-FOUR
BY ELD. JAMES WHITE
1880.

Prevod sa engleskog:
IVAN ČOLOVIĆ

Lektura i korektura:
DANILO MATOVIĆ

Redaktura, grafičko oblikovanje, prelom i dizajn korica:
MATO TOKIĆ

Urednik:
MATO TOKIĆ

Vlastito izdanje
MATO TOKIĆ
Vuka, 2022.

Copyright © Mato Tokić, 2022.
www.dobravijest.com

ISBN 978-953-50281-9-2